

DANI RODRIK

doktor *honoris causa*
Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu

UROCZYSTOŚĆ NADANIA

DANIEMU RODRIKOWI

godności

doktora *honoris causa*
Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Poznań, 3 grudnia 2025 roku

Reprint dyplomu.....	5
Copy of the diploma.....	5
Pro domo sua.....	9
Pro domo sua.....	10
Uchwały Senatu.....	13
Resolutions of the Senate.....	14
Życiorys Profesora Daniego Rodrika.....	25
Professor Dani Rodrik's curriculum vitae.....	27
Laudacja prof. dr. hab. Mariana Goryni.....	31
Laudation by Professor Marian Gorynia.....	42
Opinia prof. dr. hab. Katarzyny Szarzec.....	55
Review by Professor Katarzyna Szarzec.....	68
Opinia prof. dr. hab. Adama Nogi.....	83
Review by Professor Adam Noga.....	90
Doktorzy <i>honoris causa</i> Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu.....	99
Holders of an honorary degree from the Poznań University of Economics and Business.....	99

Q.F.F

F.S

SUMMIS AUSPICIIS SERENISSIMAE REI PUBLICAE POLONORUM

NOS

UNIVERSITATIS STUDIORUM OECONOMICORUM POSNANIENSIS
RECTRIX MAGNIFICA

ET

PROMOTOR RITE CONSTITUTUS
COMMUNI OMNIUM ORDINUM CONSENSU

IN

VIRUM CLARISSIMUM AC DOCTISSIMUM

DANI RODRIK

SCIENTIARUM OECONOMICARUM COGNITOREM,
QUI EXPERTUS REI OECONOMICAЕ UNUS
PERITISSIMORUM PEROPTIMORUMQUE
IN TOTO ORBE TERRARUM HABETUR,

DOCTORIS HONORIS CAUSA

NOMEN ET HONORES IURA ET PRIVILEGIA CONTULIMUS

IN EIUSQUE REI FIDEM HASCE LITTERAS UNIVERSITATIS STUDIORUM
OECONOMICORUM POSNANIENSIS SIGILLO SANCIENDAS CURAVIMUS

DATUM POSNANIAE DIE III MENSIS DECEMBRIS ANNO MMXXV

BARBARA JANKOWSKA

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Barbara Jankowska'.

H.T. RECTRIX

MARIANUS GORYNIA

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Marianus Gorynia'.

PROMOTOR

P R O D O M O S U A

PRO DOMO SUA

Godność doktora *honoris causa* jest nadawana przez uczelnie wyższe osobom szczególnie zasłużonym dla nauki. Jest to jednocześnie symboliczny akt włączenia Doktora Honorowego do wspólnoty akademickiej. 3 grudnia 2025 roku do tego zacnego grona dołącza prof. Dani Rodrik, wybitny, światowej sławy ekonomista. To prawdziwy zaszczyt dla Uczelni, że grono to powiększy się o ekonomistę światowego formatu, o olbrzymim wpływie na środowisko naukowe.

Tradycją Uczelni stało się nadawanie godności doktora *honoris causa* w momentach podniosłych i ważnych, a niewątpliwie takim wydarzeniem jest rok obchodów jubileuszu 100-lecia Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu. Zatem dochowując wierności tej tradycji, przyjmujemy do naszej wspólnoty prof. Daniego Rodrika jako dwudziestego ósmego doktora *honoris causa* Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu.

REKTOR

prof. dr hab. Barbara Jankowska

PRO DOMO SUA

The Poznań University of Economics and Business confers the degree of doctor honoris causa on researchers who demonstrate exceptional achievements and distinction. This honor symbolises the recipient's formal induction into our academic community. On December 3, 2025, we will proudly welcome Prof. Dani Rodrik, an eminent and influential economist, into our ranks. Honoring such a highly regarded scholar is a true privilege for our University.

Our University has a proud tradition of bestowing honorary degrees during moments of great significance. Undoubtedly, one such event is the centenary of the founding of the Poznań University of Economics and Business. To stay true to this tradition, we admit to our community Prof. Dani Rodrik, the twenty-eight holder of the degree of doctor *honoris causa* from the Poznań University of Economics and Business.

RECTOR

prof. dr hab. Barbara Jankowska

UCHWAŁY SENATU

UCHWAŁA NR 38 (2024/2025)

Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

z dnia 28 lutego 2025 roku

Działając na podstawie § 9 ust. 5 Statutu Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, po uzyskaniu pozytywnej opinii Rady Awansów Naukowych, Senat w głosowaniu tajnym, w obecności 29 osób z ogólnej liczby 35 członków statutowego składu, 28 głosami „tak” i przy 1 osobie wstrzymującej się od głosu postanawia wszcząć postępowanie w sprawie nadania prof. Daniemu Rodrikowi – wybitnemu ekonomście – tytułu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu.

Komisję skrutacyjną stanowiły: dr Katarzyna Lis i mgr inż. Iwona Pospieszna-Filakiewicz.

Przewodniczyła obradom Senatu:

R E K T O R

prof. dr hab. Barbara Jankowska

RESOLUTION 38 (2024/2025)

of the Senate of the Poznań University of Economics and Business

dated February 28, 2025

Acting in compliance with § 9.5 of the Statute of the Poznań University of Economics and Business, and having considered a proposal put forward by the Academic Advancement Board, the Senate – in a secret ballot, with 35 members eligible to vote, 29 present, 28 voting in favor and 1 abstaining from voting – resolves to initiate the procedure for conferring on the eminent economist Prof. Dani Rodrik the degree of doctor honoris causa from the Poznań University of Economics and Business.

The vote counting committee consisted of dr Katarzyna Lis and mgr inż. Iwona Pospieszna-Filakiewicz.

The session of the Senate was presided over by:

R E C T O R

prof. dr hab. Barbara Jankowska

UCHWAŁA NR 39 (2024/2025)

Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

z dnia 28 lutego 2025 roku

Działając na podstawie § 9 ust. 5 Statutu Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, Senat w głosowaniu tajnym, w obecności 29 osób z ogólnej liczby 35 członków statutowego składu, 29 głosami „tak” powołał prof. dr. hab. Mariana Gorynię na promotora dorobku prof. Daniego Rodrika w związku z wszczęciem postępowania w sprawie nadania Mu tytułu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu.

Komisję skrutacyjną stanowiły: dr Katarzyna Lis i mgr inż. Iwona Pospieszna-Filakiewicz.

Przewodniczyła obradom Senatu:

R E K T O R

prof. dr hab. Barbara Jankowska

RESOLUTION 39 (2024/2025)

of the Senate of the Poznań University of Economics and Business

dated February 28, 2025

Acting in compliance with § 9.5 of the Statute of the Poznań University of Economics and Business, the Senate – in a secret ballot, with 35 members eligible to vote, 29 present and 29 voting in favour – appoints prof. dr hab. Marian Gorynia to act as the supervisor of the conferral of an honorary degree from the Poznań University of Economics and Business on Prof. Dani Rodrik.

The vote counting committee consisted of dr Katarzyna Lis and mgr inż. Iwona Pospieszna-Filakiewicz.

The session of the Senate was presided over by:

R E C T O R

prof. dr hab. Barbara Jankowska

UCHWAŁA NR 40 (2024/2025)

Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

z dnia 28 lutego 2025 roku

Działając na podstawie § 9 ust. 5 Statutu Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, Senat w głosowaniu tajnym, w obecności 29 osób z ogólnej liczby 35 członków statutowego składu, 26 głosami „tak”, 1 głosem „nie” i 2 osobach wstrzymujących się od głosu powołał prof. dr hab. Katarzynę Szarzec na recenzentkę dorobku prof. Daniego Rodrika w związku z wszczęciem postępowania w sprawie nadania Mu tytułu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu.

Komisję skrutacyjną stanowią: dr Katarzyna Lis i mgr inż. Iwona Pospieszna-Filakiewicz.

Przewodniczyła obradom Senatu:

R E K T O R

prof. dr hab. Barbara Jankowska

RESOLUTION 40 (2024/2025)

of the Senate of the Poznań University of Economics and Business

dated February 28, 2025

Acting in compliance with § 9.5 of the Statute of the Poznań University of Economics and Business, the Senate – in a secret ballot, with 35 members eligible to vote, 29 present, 26 voting in favour, 1 voting against and 2 abstaining from voting – appoints Prof. Katarzyna Szarzec to act as reviewer of Prof. Dani Rodrik's accomplishments on the occasion of initiating the procedure for conferring on him an honorary degree from the Poznań University of Economics and Business.

The vote counting committee consisted of dr Katarzyna Lis and mgr inż. Iwona Pospieszna-Filakiewicz.

The session of the Senate was presided over by:

R E C T O R

prof. dr hab. Barbara Jankowska

UCHWAŁA NR 41 (2024/2025)

Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

z dnia 28 lutego 2025 roku

Działając na podstawie § 9 ust. 5 Statutu Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, Senat w głosowaniu tajnym, w obecności 29 osób z ogólnej liczby 35 członków statutowego składu, 27 głosami „tak” i przy 2 osobach wstrzymujących się od głosu powołał prof. dr. hab. Adama Nogę na recenzenta dorobku prof. Daniego Rodrika w związku z wszczęciem postępowania w sprawie nadania Mu tytułu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu.

Komisję skrutacyjną stanowiły: dr Katarzyna Lis i mgr inż. Iwona Pospieszna-Filakiewicz.

Przewodniczyła obradom Senatu:

R E K T O R

prof. dr hab. Barbara Jankowska

RESOLUTION 41 (2024/2025)

of the Senate of the Poznań University of Economics and Business

dated February 28, 2025

Acting in compliance with § 9.5 of the Statute of the Poznań University of Economics and Business, the Senate – in a secret ballot, with 35 members eligible to vote, 29 present, 27 voting in favour and 2 abstaining from voting – appoints Prof. Adam Noga to act as reviewer of Prof. Dani Rodrik's accomplishments on the occasion of initiating the procedure for conferring on him an honorary degree from the Poznań University of Economics and Business.

The vote counting committee consisted of dr Katarzyna Lis and mgr inż. Iwona Pospieszna-Filakiewicz.

The session of the Senate was presided over by:

R E C T O R

prof. dr hab. Barbara Jankowska

UCHWAŁA NR 65 (2024/2025)

Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

z dnia 30 maja 2025 roku

Działając zgodnie z § 9 ust. 6 Statutu UEP, Senat w głosowaniu tajnym, w obecności 28 osób z ogólnej liczby 35 członków statutowego składu, 27 głosami „tak” i 1 głosem „nie”, po zapoznaniu się z treścią recenzji przygotowanych przez prof. dr hab. Katarzynę Szarzec oraz prof. dr hab. Adama Nogę, postanawia nadać tytuł doktora *honoris causa* Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu prof. Daniemu Rodrikowi – jednemu z najwybitniejszych ekonomistów na świecie.

Komisję skrutacyjną stanowili: dr hab. Barbara Borusiak, prof. UEP, i Wiktor Noworolnik.

Przewodniczyła obradom Senatu:

R E K T O R

prof. dr hab. Barbara Jankowska

RESOLUTION 65 (2024/2025)

of the Senate of the Poznań University of Economics and Business

dated May 30, 2025

Acting in compliance with § 9.6 of the Statute of the Poznań University of Economics and Business, following the proposal put forward by the Academic Advancement Board, and having read the reviews submitted by Prof. Katarzyna Szarzec and Prof. Adam Noga, the Senate – in a secret ballot, with 35 members eligible to vote, 28 present, 27 voting in favour and 1 voting against – confers the degree of doctor *honoris causa* from the Poznań University of Economics and Business on Prof. Dani Rodrik, an eminent, world-famous economist.

The vote counting committee: dr hab. Barbara Borusiak, prof. UEP, and Wiktor Noworolnik.

The session of the Senate was presided over by:

R E C T O R

prof. dr hab. Barbara Jankowska

Ż Y C I O R Y S   D A N I E G O   R O D R I K A

ŻYCIORYS

Daniego Rodrika

Dani Rodrik urodził się 14 sierpnia 1957 roku. W czerwcu 1979 roku uzyskał tytuł licencjata z ekonomii na Uniwersytecie Harvarda, w czerwcu 1981 roku tytuł magistra w Woodrow Wilson School of Public and International Affairs na Uniwersytecie Princeton, a w czerwcu 1985 roku stopień doktora nauk ekonomicznych na Uniwersytecie Princeton.

W 1980 roku oraz w latach 1981–1982 pracował dla Konferencji Narodów Zjednoczonych ds. Handlu i Rozwoju – jednego z organów pomocniczych ONZ. W latach 1985–1992 wykładał na Uniwersytecie Harvarda, a następnie na nowojorskim Uniwersytecie Columbia (1992–1996). Następnie powrócił na Uniwersytet Harvarda, gdzie w latach 1996–2013 wykładał jako Rafiq Hariri Professor of International Political Economy w John F. Kennedy School of Government. Od 2013 do 2015 roku pracował w Instytucie Badań Zaawansowanych na stanowisku profesora. Powrócił do pracy wykładowcy w zakresie międzynarodowej ekonomii politycznej na Uniwersytet Harvarda.

Wielokrotny konsultant Banku Światowego, a w 1990 roku doradca polskiego rządu.

Jego zainteresowania naukowe obejmują między innymi ekonomię międzynarodową, zagadnienia rozwoju gospodarczego i ekonomię polityczną. Jest jednym z redaktorów

naczelnych „The Review of Economics and Statistics” (od 2002) i „Journal of Globalization and Development” (od 2009).

Od kwietnia 2007 roku prowadzi blog, a także pisze artykuły dla Project Syndicate – prowadzi kolumnę Drogi do dobrobytu (*Roads to Prosperity*).

Dani Rodrik's
CURRICULUM VITAE

Dani Rodrik was born on 14 August 1957. In June 1979, he obtained a bachelor's degree in economics from Harvard University, and in June 1981, a master's degree from the Woodrow Wilson School of Public and International Affairs at Princeton University. In June 1985, Rodrik received a Ph.D. degree in economics from Princeton University.

In 1980 and 1981–1982, Rodrik worked for the UN Trade and Development organisation, a subsidiary organ of the United Nations. In 1985–1992, Rodrik lectured at Harvard University and in 1992–1996 at New York's Columbia University. He later returned to Harvard, lecturing as the Rafiq Hariri Professor of International Political Economy at the John F. Kennedy School of Government between 1996 and 2013. From 2013 to 2015, Rodrik was a professor at the Institute for Advanced Study. He then lectured on international political economy at Harvard University.

For many years, Rodrik acted as a consultant for the World Bank, advising the Polish government in 1990.

His research interests include international economics, aspects of economic development, and political economy. Rodrik is co-editor of *The Review of Economics and Statistics* (since 2002) and *Journal of Globalization and Development* (since 2009).

Since April 2007, Rodrik has been blogging and writing articles for Project Syndicate, where he authors the column “Roads to Prosperity.”

LAUDACJA ➔

Prof. dr. hab. Mariana Goryni

Prof. dr hab. Marian Gorynia
Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu

LAUDACJA

Dani Rodrik – doktorem *honoris causa*
Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Magnificencjo Pani Rektor, Wysoki Senacie, Dostojny Panie Profesorze, Szanowni Państwo!

To dla mnie wielki zaszczyt, że mam możliwość wygłosić laudację w związku z nadaniem Profesorowi Daniemu Rodrikowi tytułu doktora *honoris causa* przez Senat Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu. Honor, który mnie spotyka, jest tym większy, że uroczystość odbywa się w roku jubileuszu 100-lecia powstania naszej Almae Matris. Wyróżnienie tytułem doktora *honoris causa* jako najwyższą godnością akademicką nadaje się osobom niezwykłym, mającym niepodważalne osiągnięcia w zakresie rozwoju nauki, kultury, sztuki, ludziom nieprzeciętnego formatu, bez których dorobku otaczający nas świat byłby mniej rozwinięty, interesujący i uboższy w sensie intelektualnym, duchowym, a w konsekwencji – także materialnym. Odwołując się do przenośni, można stwierdzić, że świat ten byłby zaledwie czarno-biały, miejscami szary, bezbarwny, a z pewnością byłby pozbawiony kolorystyki, jaką zawdzięcza wybitnym jednostkom.

W moim głębokim przekonaniu Profesor Dani Rodrik jest ekstraordynaryjnym przykładem spełnienia przywołanych kryteriów nadawania najwyższych wyróżnień akademickich. Świadczą o tym jego wielorakie osiągnięcia i zasługi, w szczególności wyniki prowadzonych przez niego, niezwykle inspirujących badań, sukcesy w uprawianiu dydaktyki akademickiej, jego niezwykle

talenty organizacyjne czy wreszcie pełnienie służby na rzecz społeczeństwa, będące swego rodzaju syntezą wcześniej wymienionych aktywności.

Warto przypomnieć, że akademicki tytuł honorowy – doktor *honoris causa* („tytuł dla zaszczytu”) odwołuje się do tradycji zapoczątkowanej w XV wieku przez Uniwersytet w Oksfordzie z intencją wyróżnienia osób szczególnie zasłużonych, cechujących się wysoką pozycją naukową, cieszących się niepodważalnym uznaniem i powszechnym szacunkiem. W Polsce tradycja ta została wprowadzona przez Uniwersytet Jagielloński w XIX wieku.

W nawiązaniu do wspomnianej tradycji Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu nadaje najwyższy akademicki tytuł honorowy osobom spoza naszej wspólnoty akademickiej, wyróżniającym się powszechnie uznanym dorobkiem naukowym, przy czym postanowienie o nadaniu tytułu jest zawsze poprzedzone pogłębioną refleksją nad całokształtem osiągnięć kandydata. Nadanie tego tytułu jest wyrazem uznania naszego środowiska dla wielkiego wkładu Pana Profesora w rozwój nauk ekonomicznych.

Zanim przystąpię do skondensowanego omówienia dorobku Profesora w różnych obszarach, chciałbym nawiązać do inicjatywy nadania tytułu doktora *honoris causa* podjętej w ramach przygotowań do obchodów setnej rocznicy powstania UEP. W swojej historii Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu nadał tytuł doktora *honoris causa* 27 wybitnym uczonym i politykom, przy czym znalazły się tam między innymi takie nazwiska znane w przestrzeni międzynarodowej jak profesor Walter Isard (1976), profesor János Kornai (1978), lady Margaret Thatcher (1996), profesor Leszek Balcerowicz (2007), profesor Michael E. Porter (2015), profesor Oded Galor (2019) i profesor Grzegorz W. Kołodko (2021). Nie mam najmniejszych wątpliwości, że Profesor Dani Rodrik w pełni zasługuje na dołączenie do tego wspaniałego grona.

Cieszę się, że podjęto tę inicjatywę oraz że powołano recenzentów w osobach profesor Katarzyny Szarzec i profesora Adama Nogi, a także, że sam zostałem obdarzony godnością promotora. Najważniejsze etapy w tym postępowaniu to: uchwała Rady Awansów Naukowych Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu w sprawie kandydatury Profesora Rodrika z dnia 19 lutego 2025 roku (uchwała nr 137/2024/2025), a także uchwała Senatu UEP (wszczęcie postępowania) z 28 lutego 2025 roku (uchwała nr 38 (2024/2025)). Warto zaznaczyć, że te dwa etapy formalne zostały poprzedzone szeroką dyskusją na forum społeczności Uczelni, a końcowe rezultaty tych konsultacji były tak jednoznaczne, że zdecydowano się na formalne wszczęcie postępowania. Ostatnim krokiem w tym postępowaniu była uchwała Senatu UEP z dnia 30 maja 2025 roku w sprawie nadania tytułu doktora *honoris causa* Profesorowi Daniemu Rodrikowi.

Dziś z woli Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, który pozytywnie zaopiniował wniosek, oraz przy pozytywnych recenzjach uznanych naukowców, prof. dr. hab. Adama Nogi z Akademii Leona Koźmińskiego w Warszawie oraz prof. dr. hab. Katarzyny Szarzec z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, w obecności znamienitych gości uroczystie celebруем promocję Profesora Daniego Rodrika na doktora *honoris causa* Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu.

Dzisiejsza uroczystość stanowi doskonałą okazję do przyjrzenia się drodze życiowej i osiągnięciom naukowym Profesora Daniego Rodrika. W mojej prezentacji życiorysu, dorobku i osiągnięć doktoranta skupię się syntetycznie na sprawach najważniejszych, pamiętając o tym, że szczegółowa ocena jego dokonań stanowiła zadanie obojga recenzentów. Oficjalna nazwa pozycji zajmowanej obecnie przez Profesora Rodrika brzmi: Ford Foundation Professor of International Political Economy; John F. Kennedy School of Government; Harvard University. Poprzednie szczeble kariery doktoranta prezentowały się następująco:

- Albert O. Hirschman Professor of Economics; School of Social Science; Institute for Advanced Study (2013–2015);

- Rafiq Hariri Professor of International Political Economy; John F. Kennedy School of Government; Harvard University (1996–2013);
- Professor of Economics and International Affairs; Columbia University (1992–1996);
- Assistant (1985–1989) and Associate (1989–1992) Professor of Public Policy; John F. Kennedy School of Government; Harvard University.

Jeśli chodzi o edukację Profesora Rodriki, to należy odnotować trzy etapy zakończone zdobyciem poszczególnych tytułów i stopni:

- Bachelor of Arts (A.B.), June 1979, *summa cum laude* (Government and Economics); Phi Beta Kappa; Harvard College;
- Master in Public Affairs (M.P.A.), June 1981 with distinction; Princeton School of Public and International Affairs; Princeton University.
- Ph.D. in Economics, June 1985, Princeton University.

Jego praca doktorska nosiła tytuł *Studies on the welfare theory of trade and exchange-rate policy*. Promotorem rozprawy był wybitny ekonomista Avinash Dixit. Tematyka dysertacji Rodriki koncentrowała się na analizie dobrobytu w kontekście polityki handlowej i kursów walutowych. Te zagadnienia stały się fundamentem jego późniejszych badań nad globalizacją, rozwojem gospodarczym i ekonomią polityczną.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że dokonania naukowe Profesora Rodriki charakteryzują się dużą rozległością zainteresowań oraz imponującą liczbą wybitnych publikacji, wyróżniających się wysoką jakością naukową i szerokim oddźwiękiem pośród międzynarodowej społeczności akademickiej. Zaczynając od danych bibliometrycznych, trzeba zaznaczyć, że według Publish or Perish ogólna liczba publikacji doktoranta w jego profilu Google Scholar wynosi ponad 900 pozycji. Łączna liczba cytowań prac Daniego Rodriki przekroczyła 175 000. Indeks Hirscha przekracza 150. Wśród najczęściej cytowanych opracowań autorstwa lub współautorstwa

Profesora liczba cytowań przekroczyła 1000 dla 42 pozycji. Dla ilustracji zasygnalizowanych wyników bibliometrycznych można odnotować przykładowo dziesiątkę najczęściej cytowanych prac Profesora:

- D. Rodrik, A. Subramanian i F. Trebbi (2004). Institutions rule: The primacy of institutions over geography and integration in economic development. *Journal of Economic Growth*, 9, 131–165, cyt. 9369 razy (446,14 rocznie).
- A. Alesina i D. Rodrik (1994). Distributive politics and economic growth. *The Quarterly Journal of Economics*, 109(2), 465–490, cyt. 8346 razy (269,23 rocznie).
- D. Rodrik (1997). Has globalization gone too far? *The Institute for International Economics*, cyt. 7306 razy (260,93 rocznie).
- F. Rodriguez i D. Rodrik (2000). Trade policy and economic growth: A skeptic's guide to the cross-national evidence. *NBER Macroeconomics Annual*, 15, 261–325, cyt. 6156 razy (246,24 rocznie).
- R. Hausmann, J. Hwang i D. Rodrik (2007). What you export matters. *Journal of Economic Growth*, 12, 1–25, cyt. 5307 razy (294,83 rocznie).
- D. Rodrik (1998). Why do more open economies have bigger governments? *Journal of Political Economy*, 106(5), 997–1032, cyt. 4943 razy (183,07 rocznie).
- D. Rodrik (2007). *One economics, many recipes: Globalization, institutions, and economic growth*. Princeton University Press, cyt. 4179 razy (232,17 rocznie).
- D. Rodrik (2012). *The globalization paradox: Democracy and the future of the world economy*. W. W. Norton & Company, cyt. 3499 razy (269,15 rocznie).
- R. Hausmann i D. Rodrik (2003). Economic development as self-discovery. *Journal of Development Economics*, 72(2), 603–633, cyt. 3494 razy (158,82 rocznie).
- M. McMillan, D. Rodrik i Í. Verduzco-Gallo (2014). Globalization, structural change, and productivity growth, with an update on Africa. *World Development*, 63, 11–32, cyt. 3402 razy (309,27 rocznie).

Prace Profesora Rodrika były opublikowane w większości najbardziej renomowanych czasopism ekonomicznych, takich jak „The American Economic Review”, „Journal of Economic Literature”, „The Quarterly Journal of Economics”, „Journal of Political Economy”, „Oxford Review of Economic Policy”, „Economic Policy”, „Journal of Economic Growth”, „Journal of Economic Perspectives”, „Journal of International Economics”, „Economic Geography”, „The Review of Economics and Statistics” czy „International Economic Journal”. Książki Profesora Rodrika ukazywały się natomiast w tak znakomitych wydawnictwach jak chociażby Princeton University Press, Oxford University Press, W. W. Norton & Company czy Overseas Development Council (ODC)/Johns Hopkins University Press.

O wadze i historycznym znaczeniu dorobku Profesora Rodrika świadczą jednak nie tylko przytoczone dane bibliometryczne. O wiele większe znaczenie ma doniosłość uzyskanych wyników, ich obecność w dyskursie ekonomicznym i inspiracje, jakich dostarczają, a także towarzyszące temu uznanie środowiska. W badaniach naukowych Rodrika uwagę przyciągają trzy najważniejsze następujące wątki tematyczne/problemowe:

- rozwój gospodarczy, wzrost gospodarczy, polityka gospodarcza, w tym polityka przemysłowa i instytucje;
- zależności pomiędzy międzynarodową współpracą gospodarczą, globalizacją, systemem politycznym a suwerennością;
- filozofia i metodologia ekonomii, w tym w szczególności modelowanie ekonomiczne oraz jego zastosowania i ograniczenia.

W pierwszym wątku najważniejsze konstatacje autora dotyczą rozróżnienia rozwoju i wzrostu gospodarczego, postulatu pragmatyzmu polityki rozwojowej (nie istnieje najlepsza uniwersalna ścieżka rozwoju; konieczne jest eksperymentowanie i uczenie się przez działanie; państwo ma do odegrania szczególną rolę w procesach rozwoju) oraz możliwej roli polityki przemysłowej

we współczesnej gospodarce rynkowej (doktorant jest zwolennikiem wybranych form aktywnej polityki przemysłowej, co często jest przedmiotem kontrowersji). W ten wątek wpisuje się wydana w Polsce książka: Rodrik, D. (2011). *Jedna ekonomia, wiele recept: Globalizacja, instytucje i wzrost gospodarczy*. Wydawnictwo Krytyki Politycznej.

W ramach drugiego wątku należy przykładowo wskazać kilka ważnych tez zaproponowanych przez Daniego Rodrika. Po pierwsze na uwagę zasługuje tzw. trylemat Rodrika dotyczący trzech składników: globalnej integracji gospodarczej, suwerenności narodowej i demokracji. Rodrik twierdzi, że niemożliwa jest jednoczesna realizacja wymienionych trzech celów; rządy muszą zatem wybierać i w najlepszym przypadku udaje się równocześnie zmierzać do dwóch wybranych spośród trzech celów. Po drugie podkreślenia wymagają refleksje Profesora Rodrika na temat zależności pomiędzy międzynarodową współpracą gospodarczą a wewnętrznymi politykami gospodarczymi poszczególnych państw. Tutaj kwestionuje się narzucanie reguł globalnych, które ograniczają ich zdolność do prowadzenia własnej polityki gospodarczej. Po trzecie Rodrik proponuje wobec powyższego tzw. inteligentny protekcjonizm, który zakłada między innymi większy pluralizm gospodarczy w ramach poszczególnych gospodarek narodowych. Tutaj należy wskazać drugą książkę wydaną w Polsce: Rodrik, D. (2024). *Paradoks globalizacji: Demokracja i przyszłość światowej gospodarki*. Zysk i S-ka Wydawnictwo.

Wreszcie w wątku trzecim na uwagę zasługują przede wszystkim rozważania Daniego Rodrika dotyczące natury modelowania ekonomicznego, jego użyteczności, ograniczeń oraz właściwego zastosowania modeli w analizie zjawisk i procesów gospodarczych. Jego zdaniem ekonomii jako dyscypliny naukowej nie należy traktować jako jednej teorii czy uniwersalnego modelu; jest ona raczej zbiorem narzędzi – modeli – które mogą być wykorzystywane w określonych kontekstach. Znane jest też określenie Rodrika traktujące ekonomię jako bibliotekę modeli, przy czym modele budowane przez ekonomistów przypominają raczej mapy – są uproszczonym odwzorowaniem

rzeczywistości umożliwiającym jej analizę, jednak żadna mapa nie pretenduje do tego, by zawierała w sobie kompletną rzeczywistość. W wątku tym najważniejsza jest kolejna praca doktoranta wydana w Polsce: Rodrik, D. (2019). *Rządy ekonomii*. Wydawnictwo Naukowe PWN.

Wyrazem roli odgrywanej przez Profesora Rodrika jest jego członkostwo w licznych instytucjach i komitetach, a mianowicie: członek Papieskiej Akademii Nauk Społecznych od 2020; wybrany członek Amerykańskiego Stowarzyszenia na rzecz Postępu Nauki (AAAS), od 2018; wybrany członek Tureckiej Akademii Nauk, od 2012; profesor ekonomii LSE Centennial w London School of Economics, 2013–2016; pracownik naukowy Narodowego Biura Badań Ekonomicznych; pracownik naukowy w Centrum Badań nad Polityką Ekonomiczną (Londyn); członek Sieci Badawczej CESifo; współpracownik Sieci Badań Ekonomicznych nad Tożsamością, Normami i Narracjami (ERINN), od 2016; pracownik naukowy Instytutu Ekonomii Pracy (IZA), od 2011; starszy pracownik naukowy w Biurze Badań nad Ekonomiczną Analizą Rozwoju (BREAD), od 2003; członek (emerytowany) Europejskiego Stowarzyszenia Ekonomicznego oraz honorowy członek Stowarzyszenia Ekonomicznego Ameryki Łacińskiej i Karaibów (LACEA).

Profesor Dani Rodrik otrzymał dotychczas tytuł doktora *honoris causa* od ośmiu następujących uniwersytetów: University of Buenos Aires (2024), Erasmus University (2019), University of Lyon (2019), University of York (2019), University of Southern Denmark (2016), University of Groningen (2014), Pontificia Universidad Catolica del Peru, Lima (2010), University of Antwerp (2005). Godność nadawana dziś Profesorowi Rodrikowi jest więc dziewiątym takim wyróżnieniem w jego karierze. Nie będę ukrywał, że znalezienie się w tym towarzystwie jest z perspektywy Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu wielkim honorem.

Jeszcze dłuższa jest lista nagród i wyróżnień przyznanych Daniemu Rodrikowi w jego bogatej karierze naukowca, nauczyciela i organizatora. Na liście tej znalazły się następujące dystynkcje: Princess of Asturias Award for Social Sciences, 2020; John Kenneth Galbraith Medal, Agricultural

& Applied Economics Association (AAEA), 2020; Prospect Magazine World's Top 50 Thinkers, 2019; George S. Eccles Prize for Excellence in Economic Writing, Columbia Business School, 2019; Miller Upton Scholar, Beloit College, WI, 2018; John von Neumann Award, Rajk László College for Advanced Studies, Budapest, Hungary, 2018; Politico Magazine 50 List, 2017; John Fayerweather Eminent Scholar Award, Academy of International Business, July 2017; Albert O. Hirschman Prize, Social Science Research Council, New York, 2007; Leontief Prize for Advancing the Frontiers of Economic Thought, Global Development and Environment Institute, Tufts University, 2002; Carnegie Scholar, Carnegie Corporation of New York, 2001; Best Paper Award, Pacific Economic Review, 1997; IRIS Scholar, University of Maryland, 1992–1993; Hoover Institution National Fellow, 1991–1992; NBER Olin Fellow, 1990–1991; Raymond Vernon Prize, Association for Public Policy Analysis and Management (APPAM), 1988; Robert S. McNamara Fellowship, World Bank, 1987–1988; International Finance Section Fellowship, Princeton University, 1982–1985; oraz Harbison Fellowship, Princeton University, 1980–1981.

Wyżej wymienione nagrody i wyróżnienia są niezbitym dowodem na to, jak ważną pozycję w światowym środowisku ekonomistów zajmuje Profesor Dani Rodrik. Są równocześnie wyrazem dostrzeżenia doniosłości jego wyników badawczych oraz podkreśleniem uznania i szacunku dla jego dokonań. Odwołując się w tym momencie do uwagi poczynionej na początku niniejszej laudacji na temat kolorów otaczającego nas świata, można stwierdzić, że o ile wybitne osiągnięcia badawcze Profesora Rodrika są elementem ubarwienia tego świata, nadania mu różnokolorowych barw, o tyle przyznane mu nagrody i wyróżnienia są swoistymi okularami umożliwiającymi dostrzeżenie pięknej kolorystyki jego dorobku.

Dokonując oceny dorobku naukowego Profesora Rodrika, recenzenci powołani w tym postępowaniu zgodnie podkreślają jego olbrzymią wagę merytoryczną. W tym miejscu laudacji warto przytoczyć następujący fragment zaczerpnięty z recenzji profesora Adama Nogi: „Budowana przez Profesora Daniego Rodrika na powyższym dekalogu teoria polityki przemysłowej jest więc

zasadniczo odmienna od takiej, którą możemy odnaleźć w podręcznikach ekonomii i z marnymi efektami wykorzystywanej w praktyce gospodarczej. Jakkolwiek sama nie jest wyrafinowana formalnie to wymaga jednakże prawdziwie »matematycznego« śledzenia i stosowania. Zarówno dla rzetelnych badaczy naukowych, jak i ambitnych polityków gospodarczych staje się trudna do przecenienia”. Równie na miejscu będzie także przytoczenie poniższego wyjątku z recenzji profesor Katarzyny Szarzec: „Jego wkład w rozwój nauk ekonomicznych oraz wpływ na sposób wprowadzenia reform i strategii rozwoju w krajach rozwijających się, jest ogromny. Co istotne, swoją wielką i wszechstronną wiedzę ekonomiczną, rygor analizy, odpowiedzialność za proponowane rozwiązania oraz głęboki filozoficzny namysł nad ekonomią Profesor Dani Rodrik wykorzystuje do identyfikowania i rozwiązywania najważniejszych globalnych problemów ekonomicznych i społecznych, czyli działania na rzecz dobra człowieka”.

Sądzę, że mogę wyrazić opinię w imieniu naszej społeczności akademickiej, że Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu jest dumny, iż jego kolejnym doktorem *honoris causa* zostaje osoba tak wybitna, zasłużona, uhonorowana i odgrywająca tak znaczącą rolę we współczesnym dyskursie ekonomicznym.

Na zakończenie chciałbym podzielić się kilkoma osobistymi uwagami związanymi z osobą doktoranta. Po raz pierwszy miałem okazję spotkać Profesora Rodrika w Dubaju na konferencji Academy of International Business w 2017 roku. W czasie tejże konferencji Profesor Rodrik wygłosił *keynote speech*, który wzbudził wśród uczestników wielkie zainteresowanie. Potem miałem okazję wymienić z Profesorem dwa kurtuazyjne zdania na sali obrad, przy czym jedno z nich było moją prośbą o prezentację z jego wystąpienia. Ku mojemu zdziwieniu odpowiedź nadeszła jeszcze tego samego dnia. Chciałbym też podkreślić, że w moich pracach wielokrotnie nawiązywałem do publikacji doktoranta i często go cytowałem. Osobiście szczególnie cenię książkę *Rządy ekonomii*, która dla mnie jest wybitną refleksją na temat istoty ekonomii czy szerzej nauk ekonomicznych. Używam jej na kursie „Historia i metodologia nauk ekonomicznych”

w naszej Szkole Doktorskiej. Mogę zaświadczyć, że książka jest bardzo dobrze odbierana przez doktorantów, którzy wskazują, że pozwala im ona lepiej zrozumieć, o co chodzi w ekonomii i na czym polega jej istota.

Chciałbym także wspomnieć o naszym kolejnym spotkaniu w Medellin jesienią 2023 roku podczas Światowego Kongresu Międzynarodowego Towarzystwa Ekonomicznego, gdzie reprezentowałem Polskie Towarzystwo Ekonomiczne i Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu. Przyznam otwarcie, że to tam zrodziła się myśl o wyróżnieniu Daniego Rodrika doktoratem *honoris causa* przez Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu.

Szanowny Panie Profesorze, drogi Dani, gratuluję otrzymania tytułu doktora *honoris causa* UEP. Dziękuję za to, że zostałem wybrany jako promotor nominata. Starłem się sprostać jak najlepiej temu zadaniu i wierzę, że dzisiejsza uroczystość na długo pozostanie w naszej pamięci, zapisując się jednocześnie w historii naszej 100-letniej Almae Matris jako jedno z najbardziej chlubnych wydarzeń.

Szanowni Państwo, Arystotelesowi przypisywana jest sentencja: Qui non confert, non honoratur (Nie doznaje czci ten, kto niczym nie przyczynia się do wspólnego dobra). Pan, Panie Profesorze, do naszego wspólnego dobra, jakim jest sławienie profesji ekonomisty i jej roli w budowaniu lepszego świata, przyczynia się systematycznie i z wielką wytrwałością – za to dziś z dumą i radością oddajemy Panu należne uznanie, cześć i szacunek. Życzymy dalszej pasji i dociekliwości badawczej, dzięki którym inspiruje Pan międzynarodową społeczność akademicką, kreatorów polityki gospodarczej i przedsiębiorstwa na całym świecie.

Prof. Marian Gorynia
Poznań University of Economics and Business

LAUDATIO

Dani Rodrik awarded the honorary degree of
doctor honoris causa
from the **Poznań University of Economics and Business**

Madam Rector, Esteemed Members of the Senate, Most Distinguished Professor, Ladies and Gentlemen,

It is a profound privilege for me to deliver a laudation on the occasion of the Senate of the Poznań University of Economics and Business awarding the title of doctor *honoris causa* to Professor Dani Rodrik. The honor bestowed upon me is all the greater because the ceremony takes place in the jubilee year marking the 100th anniversary of the founding of our *Alma Mater*. The honorary degree of doctor *honoris causa*, as the highest academic accolade, recognises extraordinary individuals with unquestionable achievements in advancing science, culture, and the arts. Without these people of exceptional stature, the world we inhabit would be intellectually and spiritually diminished, and consequently, materially impoverished as well. To use a metaphor, this world would appear merely in black and white, at times grey and colorless, and most certainly lacking the vibrancy it owes to outstanding individuals.

It is my firm belief that Professor Dani Rodrik is an extraordinary example of the very ideals that guide the conferral of the highest academic honors. His multifaceted achievements and merits

bear witness to this, particularly the results of his highly inspiring research, his excellence in academic teaching, his exceptional organizational talents, and, last but not least, his enduring service to society, which in many ways synthesizes all these forms of activity.

The origins of the academic honorary degree of doctor *honoris causa* (“for the sake of honor”) go back to the fifteenth century, when Oxford University first initiated this tradition to recognize individuals with outstanding contributions, high academic standing, unquestionable renown, and universal respect. In the nineteenth century, Krakow’s Jagiellonian University became the first academic institution in Poland to confer the honorary title of doctor *honoris causa*.

Continuing this distinguished tradition, the Poznań University of Economics and Business confers the highest honorary academic degree on individuals from outside our academic community whose scholarly achievements have earned broad recognition. The University always precedes the decision to award this degree with a thorough reflection on the candidate’s body of work. The granting of this degree is an expression of our community’s appreciation for Professor Rodrik’s exceptional contribution to the advancement of economic science.

Before I discuss Professor Rodrik’s achievements in various fields, I would like to mention the initiative to confer the degree of doctor *honoris causa* on the occasion of the 100th anniversary of the Poznań University of Economics and Business. Throughout its history, the University has bestowed this unique honorary degree to twenty-seven exceptional scientists and politicians, with the following internationally-recognized individuals among them: Professor Walter Isard (1976), Professor János Kornai (1978), Lady Margaret Thatcher (1996), Professor Leszek Balcerowicz (2007), Professor Michael E. Porter (2015), Professor Oded Galor (2019), and Professor Grzegorz W. Kołodko (2021). I am fully convinced that Professor Dani Rodrik truly deserves to join this esteemed circle of individuals.

I am overjoyed that the University took this initiative, appointing Professor Katarzyna Szarzec and Professor Adam Noga as reviewers, and honoring me with the role of supervisor. The most important stages of these proceedings include the Resolution of the Academic Advancement Board of the Poznań University of Economics and Business regarding the nomination of Professor Rodrik dated February 19, 2025 (Resolution 137/2024/2025) and the Resolution of the Senate of the Poznań University of Economics and Business (initiation of the proceedings) dated February 28, 2025 (Resolution 38 (2024/2025)). Importantly, the university community held extensive discussions before taking these two formal steps. The clarity of the conclusions reached through this consultation process enabled the authorities to proceed with the formal commencement of the nomination procedure. The final stage of the proceedings took the form of the Resolution of the Senate of the Poznań University of Economics and Business dated May 30, 2025, on the granting of the honorary degree of doctor *honoris causa* to Professor Dani Rodrik.

Today, acting on the decision of the Senate of the Poznań University of Economics and Business, which endorsed the nomination, and in light of the favorable assessments of renowned scholars, namely Professor Adam Noga from Kozminski University in Warsaw and Professor Katarzyna Szarzec from the Poznań University of Economics and Business, we are honored, in the presence of distinguished guests, to celebrate the conferral of the honorary degree of doctor *honoris causa* upon Professor Dani Rodrik.

This celebration offers an excellent opportunity to reflect on Professor Rodrik's career and his scholarly accomplishments. In my overview of the life and achievements of the honorary doctorate recipient, I will focus on key aspects, mindful of the fact that the two reviewers have already assessed Professor Rodrik's accomplishments in detail. Professor Rodrik's current official role is: Ford Foundation Professor of International Political Economy, John F. Kennedy School of Government, Harvard University. His previous roles included:

- Albert O. Hirschman Professor of Economics, School of Social Science, Institute for Advanced Study (2013–2015);
- Rafiq Hariri Professor of International Political Economy, John F. Kennedy School of Government, Harvard University (1996–2013);
- Professor of Economics and International Affairs, Columbia University (1992–1996);
- Assistant (1985–1989) and Associate (1989–1992) Professor of Public Policy, John F. Kennedy School of Government, Harvard University.

Professor Rodrik's educational path consisted of three key stages in which he earned the following degrees:

- Bachelor of Arts (A.B.), June 1979, *summa cum laude* (Government and Economics); Phi Beta Kappa, Harvard College;
- Master in Public Affairs (M.P.A.), June 1981 with distinction, Princeton School of Public and International Affairs, Princeton University;
- Ph.D. in Economics, June 1985, Princeton University.

His doctoral thesis is titled *Studies on the welfare theory of trade and exchange-rate policy*. The celebrated economist Avinash Dixit was the supervisor of the thesis. In his dissertation, Rodrik analysed welfare issues in the context of trade policy and currency exchange rates. These topics laid the foundation for his later research on globalisation, economic development, and political economy.

We should emphasise that Professor Rodrik's academic achievements demonstrate both a remarkable breadth of interests and an impressive array of influential publications. The Professor consistently achieves high standards of academic excellence and receives significant acclaim from scholars around the world. Starting with bibliometric data, Professor Rodrik's Google Scholar profile lists over 900 publications according to Publish or Perish. The total number

of citations of Professor Rodrik's work has surpassed 175,000. His Hirsch h-index exceeds 150. Among Professor Rodrik's most frequently cited works as author or co-author, 42 publications have each received more than 1,000 citations. The ten most highly cited works by Professor Rodrik serve as an apt illustration of these bibliometric results:

- D. Rodrik, A. Subramanian, & F. Trebbi (2004). Institutions rule: The primacy of institutions over geography and integration in economic development. *Journal of Economic Growth*, 9, 131–165, cited by 9,369 scholars (446.14 per year).
- A. Alesina, & D. Rodrik (1994). Distributive politics and economic growth. *The Quarterly Journal of Economics*, 109(2), 465–490, cited by 8,346 researchers (269.23 per year).
- D. Rodrik (1997). *Has globalization gone too far?* The Institute for International Economics, cited by 7,306 scholars (260.93 per year).
- F. Rodriguez, & D. Rodrik (2000). Trade policy and economic growth: A skeptic's guide to the cross-national evidence. *NBER Macroeconomics Annual*, 15, 261–325, cited by 6,156 scholars (246.24 per year).
- R. Hausmann, J. Hwang, & D. Rodrik (2007). What you export matters. *Journal of Economic Growth*, 12, 1–25, cited by 5,307 scholars (294.83 per year).
- D. Rodrik (1998). Why do more open economies have bigger governments? *Journal of Political Economy*, 106(5), 997–1032, cited by 4,943 researchers (183.07 per year).
- D. Rodrik (2007). *One economics, many recipes: Globalization, institutions, and economic growth*. Princeton University Press, cited by 4,179 scholars (232.17 per year).
- D. Rodrik (2012). *The globalization paradox: Democracy and the future of the world economy*. W. W. Norton & Company, cited by 3,499 researchers (269.15 per year).
- R. Hausmann, & D. Rodrik (2003). Economic development as self-discovery. *Journal of Development Economics*, 72(2), 603–633, cited by 3,494 scholars (158.82 per year).
- M. McMillan, D. Rodrik, & Í. Verduzco-Gallo (2014). Globalization, structural change, and productivity growth, with an update on Africa. *World Development*, 63, 11–32, cited by 3,402 scholars (309.27 per year).

Professor Rodrik's work featured in the majority of the most renowned economic periodicals, including: *The American Economic Review*, *Journal of Economic Literature*, *The Quarterly Journal of Economics*, *Journal of Political Economy*, *Oxford Review of Economic Policy*, *Economic Policy*, *Journal of Economic Growth*, *Journal of Economic Perspectives*, *Journal of International Economics*, *Economic Geography*, *The Review of Economics and Statistics*, and *International Economic Journal*. Professor Rodrik published his books with the world's most celebrated publishers, including Princeton University Press, Oxford University Press, W. W. Norton & Company, and Overseas Development Council (ODC) / Johns Hopkins University Press.

However, the significance and historical impact of Professor Rodrik's work reach far beyond any bibliometric indicators. Of much greater importance are his research findings, their presence in economic discourse, the inspiration they offer, and the broad recognition this research enjoys from the global academic community. Professor Rodrik's scientific research focuses on the following three central thematic and problematic areas:

- economic development and growth, economic policy, including industrial policy and institutions;
- interdependencies between international economic cooperation, globalisation, political systems, and sovereignty;
- philosophy and methodology of economics, especially economic modeling, its applications, and limitations.

Professor Rodrik's most important findings within the first area highlight the distinction between development and economic growth. Professor advocates for a pragmatic approach to development policy, arguing that no universal development formula exists. Instead, nations must rely on experimentation and learning by doing, with the state playing a special role in development processes. Professor Rodrik also emphasises the importance of industrial policy in the modern market economy, himself being a supporter of certain forms of active industrial

policy, a fact that often provokes debate. His book *One economics, many recipes: Globalization, institutions, and economic growth*, which Wydawnictwo Krytyki Politycznej published in Poland in 2011, exemplifies these ideas.

Within the second thread, Professor Rodrik proposes several crucial theses. First of all, he formulates the so-called Rodrik political trilemma of the world economy, comprising global economic integration, national sovereignty, and democracy. Professor Rodrik rules out the simultaneous achievement of all three goals, stating that governments must choose and, at best, pursue two out of the three goals at the same time. Another area of Professor Rodrik's expertise is the interdependencies between international economic cooperation and the internal economic policies of individual countries. He questions the imposition of global rules that restrict the ability of states to implement their own autonomous economic policies. Professor Rodrik proposes the so-called smart protectionism, which promotes greater economic pluralism within individual national economies. *The globalization paradox: Democracy and the future of the world economy*, his second book published in Poland in 2024 by the publishing house Zysk i S-ka, elaborates on these particular arguments.

Within the third area of research, Professor Rodrik explores the nature of economic modeling, its usefulness and limitations, as well as the proper application of models in the analysis of economic phenomena and processes. In his view, scholars should not treat economics as a scientific discipline as a unified theory or universal model. Instead, Professor Rodrik portrays it as a toolkit comprising models suited to different contexts. The academic world also knows Professor Rodrik for his treatment of economics as a "library of models," each model resembling a map and serving as a simplified representation of reality that allows its analysis. Importantly, no map claims to capture the full complexity of reality. *Economics rules*, which Wydawnictwo Naukowe PWN published in Poland in 2019, remains his most influential work in this area.

Professor Rodrik's membership in numerous institutions and committees clearly demonstrates the prominent role he occupies in the global economics community. Here are some examples of his memberships: Member, Pontifical Academy of Social Sciences, since 2020; Elected Fellow, American Association for the Advancement of Science (AAAS), since 2018; Elected member, Science Academy of Turkey, since 2012; LSE Centennial Professor of Economics, London School of Economics, 2013–2016; Research Associate, National Bureau of Economic Research; Research Fellow, Centre for Economic Policy Research (London); Member, CESifo Research Network; Associate, Economic Research on Identity, Norms and Narratives (ERINN) Network, since 2016; Research Fellow, IZA (Institute for Labor Economics), since 2011; Senior Fellow, Bureau for Research in Economic Analysis of Development (BREAD), since 2003; Fellow of the European Economic Association (Emeritus), and Honorary Member, Latin American and Caribbean Economic Association (LACEA).

To date, Professor Rodrik has received honorary doctorates from the following eight universities: University of Buenos Aires (2024), Erasmus University (2019), University of Lyon (2019), University of York (2019), University of Southern Denmark (2016), University of Groningen (2014), Pontificia Universidad Católica del Perú, Lima (2010), and University of Antwerp (2005). The honor that the University is conferring upon Professor Rodrik today is therefore the ninth such distinction in his career. The Poznań University of Economics and Business considers it a great privilege to be part of such esteemed company.

Even longer is the list of awards and distinctions that Professor Rodrik received throughout his long career as a scientist, lecturer, and organiser. The list includes the following distinctions: Princess of Asturias Award for Social Sciences, 2020; John Kenneth Galbraith Medal, Agricultural & Applied Economics Association (AAEA), 2020; Prospect Magazine World's Top 50 Thinkers, 2019; George S. Eccles Prize for Excellence in Economic Writing, Columbia Business School, 2019; Miller Upton Scholar, Beloit College, WI, 2018; John von Neumann Award, Rajk László College for

Advanced Studies, Budapest, Hungary, 2018; Politico Magazine 50 List, 2017; John Fayerweather Eminent Scholar Award, Academy of International Business, July 2017; Albert O. Hirschman Prize, Social Science Research Council, New York, 2007; Leontief Prize for Advancing the Frontiers of Economic Thought, Global Development and Environment Institute, Tufts University, 2002; Carnegie Scholar, Carnegie Corporation of New York, 2001; Best Paper Award, Pacific Economic Review, 1997; IRIS Scholar, University of Maryland, 1992–1993; Hoover Institution National Fellow, 1991–1992; NBER Olin Fellow, 1990–1991; Raymond Vernon Prize, Association for Public Policy Analysis and Management (APPAM), 1988; Robert S. McNamara Fellowship, World Bank, 1987–1988; International Finance Section Fellowship, Princeton University, 1982–1985, and Harbison Fellowship, Princeton University, 1980–1981.

All these awards and distinctions are indisputable evidence of the prominent position Professor Rodrik occupies within the global community of economists. They not only validate the significance of his research findings but also reflect the academic world's recognition and respect for his accomplishments. Reflecting on the metaphor I introduced at the start of this laudation, one that mentioned the colors of the world around us, we can say that while Professor Rodrik's outstanding research achievements add colors to this world, his awards and distinctions act like special glasses that allow us to fully appreciate the beautiful palette of his accomplishments.

In evaluating Professor Rodrik's scientific achievements, the reviewers whom the University has appointed as part of these nomination proceedings unanimously emphasize the profound substance of Professor Rodrik's work. Here I quote from Professor Adam Noga's review: "By building his theory of industrial policy on the above-mentioned decalogue, Professor Rodrik created an approach that stands in stark contrast to the theories found in economics textbooks and the ineffective policies often used in practice. Despite lacking formal refinement, it necessitates genuine »mathematical« monitoring and application. Both diligent researchers and ambitious economic politicians will find it invaluable." Professor Katarzyna Szarzec

further notes: “Professor Rodrik’s contribution to the development of economic sciences and his influence on how emerging economies implement reforms and development strategies is enormous. Importantly, Professor Rodrik uses his extensive and versatile economic knowledge, analytical rigor, a sense of responsibility for the solutions he proposes, and deep philosophical reflection to identify and solve the most pressing global economic and social problems for the benefit of humanity.”

On behalf of our academic community, I would like to underline that the Poznań University of Economics and Business takes great pride in naming such an eminent scholar as its next doctor honoris causa—a distinguished scholar playing an exceptional role in contemporary economic discourse.

To conclude this laudation, I would like to share some personal recollections of Professor Rodrik. I first met Professor Rodrik in Dubai at the Academy of International Business conference in 2017. His keynote speech aroused great interest among all the participants. Later, I had the opportunity to exchange two courteous sentences with the Professor inside the conference hall, one of which was my request for a presentation from his speech. To my surprise, I received the presentation the very same day. I frequently cite Professor Rodrik’s work in my articles. Personally, I give special attention to the book *Economics rules*, which I consider an invaluable reflection on the essence of economics or, more broadly, the economic sciences. I use this book in the course “History and Methodology of Economic Sciences” at our Doctoral School. My doctoral students praise it for helping them grasp the essence of economics. I next crossed paths with Professor Rodrik in Medellín at the 2023 World Congress of the International Economic Association, where I represented the Polish Economic Society and the Poznań University of Economics and Business. I can openly admit that this meeting inspired the idea of our institution awarding Professor Rodrik with the honorary degree of doctor *honoris causa*.

Dear Professor, Dear Dani, congratulations on receiving the degree of doctor honoris causa from the Poznań University of Economics and Business. I feel grateful for having the role of the nominee's supervisor. I have done my utmost to honor this role, and I believe that today's ceremony will remain one of the most memorable events in our university's 100-year history.

Ladies and Gentlemen, Aristotle is credited with the saying: *Qui non confert non honoratur* (A citizen who contributes nothing of value to the common stock is not held in honor). Professor, through your consistent and determined contribution to our common good, which is the promotion of the economist's profession and its role in building a better world, you have truly earned this recognition, honor, and respect we bestow on you today with great pride and joy. We wish you continued passion and inquisitiveness in your research, so you can successfully continue to inspire the academic community, policymakers, and businesses across the globe.

OPINIA

Opinia prof. dr hab. Katarzyny Szarzec

Prof. dr hab. Katarzyna Szarzec
Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu

OPINIA

w związku z wnioskiem o nadanie tytułu doktora *honoris causa*
Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Profesorowi **Daniemu Rodrikowi**

Zgodnie ze Statutem Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu tytuł doktora *honoris causa* Uczelnia nadaje osobom szczególnie zasłużonym dla życia naukowego, kulturalnego, społecznego lub politycznego. Przyznanie Profesorowi Daniemu Rodrikowi tytułu doktora *honoris causa* to uznanie jego wybitnych zasług dla rozwoju nauk ekonomicznych, w tym w szczególności rozwoju badań w zakresie ekonomii międzynarodowej, teorii wzrostu i rozwoju gospodarczego oraz ekonomii politycznej. Rokiem przyznania tego wyróżnienia jest setna rocznica powołania Uczelni, ale także zbliżające się 250-lecie wydania *Badań nad naturą i przyczynami bogactwa narodów* Adama Smitha (1776). Badania Profesora Rodrika dotyczą głównie wyjaśnienia, jaka jest natura i jakie są przyczyny bogactwa narodów – zarówno narodów z krajów rozwiniętych, jak i rozwijających się, i tym samym uświetniają te rocznice.

Niniejsza opinia zawiera syntetyczną prezentację i ocenę osiągnięć Profesora Rodrika. Nie sposób w rozsądnych ramach czasowych przedstawić wszystkie jego osiągnięcia. Dlatego skoncentruję się na najważniejszych problemach ekonomicznych, które analizował, wyjaśniał i próbował rozwiązać. Przedstawię je chronologicznie, wskazując na etapy jego pracy naukowej w różnych

ośrodkach naukowych oraz główne publikacje, starając się podkreślić zróżnicowanie tych prac, ale też ich spójność metodologiczną oraz empiryczną.

Droga naukowa Profesora Rodrika rozpoczęła się od uzyskania licencjatu na Uniwersytecie Harvarda (1979), a potem magisterium na Uniwersytecie Princeton (1981). Jego wczesne badania dotyczyły wyjaśnienia, w jaki sposób w latach 50. XX wieku polityczne ożywienia na terenach wiejskich w Egipcie i Turcji (kraju jego urodzenia) doprowadziły do zupełnie różnych rezultatów w każdym z tych krajów. W 1985 roku na Uniwersytecie Princeton Rodrik uzyskał stopień doktora ekonomii, na podstawie pracy *Studies on the welfare theory of trade and exchange-rate policy*. Powiązane z doktoratem opublikowane artykuły dotyczyły efektywności stosowanych restrykcji w handlu zagranicznym (Rodrik, 1986b) i uzasadnienia ekonomicznego dla wykorzystania aprecjonujących walut w krajach rozwijających się (Rodrik, 1986a). W swoich badaniach – które dały mu „patent” na samodzielność w nauce – dostrzegł i nowatorsko zdefiniował problemy związane z handlem zagranicznym, co wywołało na nowo żywą dyskusję wśród badaczy z ekonomii międzynarodowej. Głównym promotorem jego doktoratu był profesor Avinash Dixit, o którym Rodrik wspomina, że odegrał w jego życiu jako ekonomisty bardzo ważną rolę i którego do tej pory uważa za swój wzór precyzji myślenia¹.

W latach 1985–1992 Rodrik pracował w John F. Kennedy School of Government na Uniwersytecie Harvarda, najpierw jako adiunkt, a potem jako profesor polityki publicznej (od 1989 roku). Jego badania w tym okresie koncentrowały się wokół teorii handlu zagranicznego i rozwoju gospodarczego (Rodrik, 1987, 1992a, 1992b; Rodrik i Devarajan, 1989). Analizując procesy liberalizacji handlu i kapitału z wykorzystaniem różnych modeli ekonomicznych, dostrzegł nowe zależności między nimi i zagrożenia, jakie tworzą one dla stabilności gospodarki. Badał warunki, w jakich pojawiają się korzyści ze stosowania różnych instrumentów polityki handlowej,

---

¹ https://www.alvaroriasco.com/pondo/interviews/interview-Prof_Dani_Rodrik.pdf (dostęp 4.04.2025).

takich jak subsydia, cła czy ograniczenia ilościowe. Wskazał, że konieczne jest uwzględnienie wewnętrznych i zewnętrznych czynników kraju (będzie to potem nazywał „kontekstem”), które determinują optymalny charakter tej polityki, zwłaszcza w przypadku krajów rozwijających się.

Przełom lat 80. i 90. XX wieku to początek ważnej debaty na temat ścieżek rozwoju krajów rozwijających się i transformujących się oraz dużego wsparcia udzielanego tym krajom przez Bank Światowy. W tę debatę Rodrik był zaangażowany jako naukowiec (prace badawcze dotyczące sytuacji gospodarczej i odpowiedniej polityki w tych krajach), ale także jako doradca. Był między innymi badaczem wizytującym w Fiscal Affairs Department MFW (1990), członkiem panelu doradczego „Human Development Report” w UNDP (1995–1996, 2004–2005, 2009–2010), a także doradcą polskiego ministra współpracy gospodarczej z zagranicą (1990). Po latach (w 2014 roku) Profesor wspominał przykład Polski – kraju, którego sukces gospodarczy zależny był od odpowiednio przeprowadzonych reform gospodarczych, ale też od kontekstu. Stwierdził: „W 1990 roku Polska przeprowadziła najbardziej niesamowite reformy. Otworzyła gospodarke, wycofała subsydia i zniosła kontrolę cen, wszystko praktycznie z dnia na dzień. I poradziła sobie całkiem nieźle, ale ważny tu był kontekst, który tworzyły zagwarantowane środki z funduszu stabilizacyjnego, aby wesprzeć kurs złotego, i perspektywa członkostwa w Unii Europejskiej. Kiedy Rosja próbowała zrobić to samo, nie udało się, ponieważ brakowało wielu takich rzeczy, odpowiedniego kontekstu, w porównaniu z polską sytuacją”². Myślę, że proces transformacji polskiej gospodarki możemy nazwać odyseją ze szczęśliwym zakończeniem, choć kilka problemów w latach 90. można było lepiej – używając terminu Rodrika – bardziej kontekstowo rozwiązać.

W latach 1992–1996 Rodrik pracował na stanowisku Professor of Economics and International Affairs na Uniwersytecie Columbia w Nowym Jorku, gdzie kontynuował badania nad uwarunkowaniami rozwoju krajów rozwijających się, a wśród nich roli kapitału ludzkiego,

---

² https://www.richmondfed.org/publications/research/econ_focus/2014/q3/interview (dostęp: 4.04.2025).

polityki przemysłowej i ochrony praw własności. Analizował empirycznie Japonię, Koreę Południową, Tajwan oraz kraje transformujące się z Europy Środkowo-Wschodniej. Co ważne, w jego artykułach pojawiają się już krytyczne głosy co do roli Banku Światowego w procesie wspierania krajów rozwijających się, dotyczące głównie braku zrozumienia kontekstu realizacji rekomendowanych reform w danym kraju. W artykule pod dość prowokacyjnym tytułem *King Kong meets Godzilla: The World Bank and the East Asian miracle* (1994) Rodrik przywołuje raport Banku Światowego o cudzie gospodarczym azjatyckich tygrysów (The World Bank, 1993), w którym autorzy stwierdzają, że cud ten był możliwy dzięki zaproponowanej przez Bank Światowy prorynkowej orientacji polityki. Rodrik krytycznie ocenia takie wyjaśnienie owego cudu, gdyż według niego było wręcz przeciwnie – cud był możliwy właśnie dzięki intensywnej interwencji państwa w obszary udzielania kredytów i promowania eksportu.

W 1996 roku Rodrik powrócił do John F. Kennedy School of Government na Uniwersytecie Harvarda, jako Rafiq Hariri Professor of International Political Economy, gdzie pracował do 2013 roku. To intensywny okres, w którym kontynuował badania nad gospodarczymi i społecznymi następstwami globalizacji, a także nad rosnącą rolą korporacji i jednocześnie malejącą rolą pracowników, konsumentów i rządów w tym procesie. W 1997 roku opublikował swoją pierwszą autorską książkę *Has globalization gone too far?*. O jej wielkim sukcesie, wpływie na debatę o skutkach globalizacji świadczy między innymi uznanie jej za „jedną z najważniejszych książek ekonomicznych dekady” przez „Bloomberg Businessweek” oraz zasięg oddziaływania – została przetłumaczona na języki: niemiecki, chiński, hiszpański i turecki. Książkę otwiera przedstawienie sytuacji w krajach rozwiniętych po 1945 roku, w których jednocześnie nastąpiły wzrost sektora publicznego i liberalizacja handlu zagranicznego. Stanowi to punkt wyjścia do analizy i wyjaśnienia występujących napięć między procesami globalizacji i liberalizacji a społeczeństwem. Podtrzymując ustalenia innych badaczy w zakresie pozytywnego wpływu liberalizacji handlu zagranicznego na gospodarkę, w tym na krajowy rynek pracy, Rodrik

wskazuje jeszcze inne skutki, które budzą uzasadnione obawy społeczeństwa. W szczególności zwraca on uwagę na trzy kwestie. Po pierwsze handel zagraniczny wpływa na wzrost elastyczności popytu na pracę osób mniej wykwalifikowanych, sprawiając, że są oni łatwiej zastępowalni poprzez outsourcing, handel i inwestycje zagraniczne. Pracodawcy szukają niższych kosztów pracy i znajdują je w krajach rozwijających się, dokąd przenoszą produkcję, a to sprawia, że wynagrodzenia w kraju maleją. Po drugie wymiana między krajami wpływa na zmianę (niekoniecznie pozytywną) krajowych instytucji i norm (na przykład związanych z działaniem związków zawodowych, negocjowaniem płac), co może być źródłem wahań na rynkach i niepokoju społecznego o stabilność i jakość miejsc pracy w kraju importera. Po trzecie Rodrik wskazuje na kwestię pogorszenia się systemu zabezpieczenia społecznego w tych krajach, które zliberalizowały wymianę zagraniczną. System zabezpieczenia społecznego w europejskich tzw. państwach dobrobytu (*welfare states*) jest w coraz mniejszym stopniu finansowany z podatków od korporacji (które przenoszą swoją produkcję, bo kapitał jest mobilny), a w coraz większym z podatków od dochodów z pracy, które się zmniejszają (praca – zwłaszcza nisko wykwalifikowana – nie jest mobilna). Rządy państw muszą więc obniżyć wydatki na ten system. Te trzy rodzaje napięć sprawiają, że pojawiają się pytania o korzyści z otwartej gospodarki dla pracowników, którzy otrzymują niższe wynagrodzenia czy nawet tracą pracę. Ustalenia Rodrika o negatywnych skutkach globalizacji, przedstawione w 1997 roku, z czasem nabierały coraz większej aktualności i znaczenia, czego przejawem były między innymi postępująca dezindustrializacja i wzrastające nierówności w USA, niestabilność systemów finansowych. Ponownie jego badania były w awangardzie.

Kolejny obszar badań Rodrika dotyczył relacji między instytucjami a wzrostem gospodarczym. Instytucje to – jak określił je D.C. North (1990) – „reguły gry w społeczeństwie”. Od lat 90. XX wieku wielu autorów wskazuje na instytucje państwa jako główną determinantę bogactwa i długookresowego wzrostu gospodarczego. Wyrazem tego jest włączanie instytucji do modeli

wzrostu jako jednej ze zmiennych endogenicznych³. Ustalenia Smitha – którego Rodrik często przywołuje – dotyczące tego, że trzy główne obowiązki państwa to „obrona społeczeństwa przed gwałtem lub inwazją ze strony innych niezależnych społeczeństw”, „ustanowienie i ścisłe przestrzeganie wymiaru sprawiedliwości” i „ustanowienie i utrzymywanie pewnych urzędów publicznych i publicznych instytucji” (Smith, 1954, t. 2), zostały więc – odpowiednio zdefiniowane i skwantyfikowane – włączone do modeli ekonomicznych i badań empirycznych. Z prac Rodrika wynika, że kraje, które miały sprawniej działające instytucje państwa (prawo własności, praworządność, prawna ochrona zawartych umów, ochrona konkurencji), są obecnie bardziej rozwinięte i mają wyższy poziom PKB *per capita*. Profesor podkreśla również, że to system demokratyczny, a nie autorytarny, wpływa pozytywnie na wzrost gospodarczy. Demokracja umożliwia bowiem sprawne funkcjonowanie rynku pracy (jednoznaczny tytuł artykułu *Democracies pay higher wages*, Rodrik, 1999a) oraz zwiększa stabilność i innowacyjność gospodarki (Rodrik, 2000). W tych pracach powraca też kwestia kontekstu, w jakim wdrażane są proponowane zestawy instytucji i reform w krajach rozwijających się. Rodrik podkreśla, że ogromne znaczenie kontekstu często umyka uwadze międzynarodowych instytucji takich jak Bank Światowy, MFW czy WTO, przywiązanych dogmatycznie do zaleceń Konsensusu Waszyngtońskiego. Rodrik (2008) wskazuje, że właściwe instytucje w tych krajach to nie te *best-practise*, ale *second-best*, czyli takie, w których brany jest pod uwagę kontekst funkcjonowania rynku w danym kraju (na przykład system polityczny) oraz to, że ułomności rządu (*government failures*) nie da się zniwelować w krótkim okresie. Należy podkreślić, że był on jednym z pierwszych ekonomistów, który powiedział, że trzeba wyjść poza wspomniany konsensus i koniecznie uwzględnić lokalny kontekst kraju i rynków.

---

³ Liczne prace Rodrika (1999b, 2000; Rodrik i in., 2002), ale także prace innych autorów (Acemoglu i in., 2002; Acemoglu i Robinson, 2012; Easterly i Levine, 2003).

W 2007 roku Rodrik wydał kolejną książkę: *One economics, many recipes: Globalization, institutions, and economic growth*, która zawiera wcześniej opublikowane prace (poza jednym z dziewięciu rozdziałów) związane z triadą problemów: globalizacja–instytucje–wzrost gospodarczy. Stanowi ona syntezę jego badań nad nową teorią wzrostu gospodarczego (opartą na analizie neoklasycznej), uzupełnioną o pogłębione badania empiryczne. Wprowadza do literatury termin „ramy diagnostyki wzrostu” (*a framework for growth diagnostics*), rozumiany jako strategia ustalenia priorytetów polityki gospodarczej w danym kraju. Celem tej strategii jest identyfikacja najbardziej uciążliwych ograniczeń działalności gospodarczej w kraju, a następnie wybranie optymalnego zestawu polityk i reform skierowanych na zniwelowanie tych ograniczeń. Zdaniem Profesora tylko taka procedura umożliwia sformułowanie odpowiedniej strategii wzrostu dla danego kraju. Kontekst – zwłaszcza ten uwzględniający sprawność instytucji państwa – jest tu ponownie niezbędny.

Temat napięć, jakie globalizacja wywołuje wśród społeczeństw i rządów państw, powraca w książce *The globalization paradox: Democracy and the future of the world economy*, wydanej w 2011 roku⁴. Rodrik analizuje w niej *polityczne, gospodarcze i społeczne skutki globalizacji* dla funkcjonowania państw i społeczeństw. Identyfikuje fundamentalny polityczny trylemat dla funkcjonowania państw i społeczeństw. Identyfikuje fundamentalny polityczny trylemat gospodarki światowej (*political trilemma*): nie można jednocześnie utrzymać demokracji, niezależności (suwerenności) państwa i globalizacji gospodarczej. Jedno musi być poświęcone kosztem zachowania pozostałych. W opinii Rodrika demokratyczne i suwerenne państwo winno być nadrzędne wobec globalizacji.

W 2012 roku Rodrik został przyjęty na stanowisko Albert O. Hirschman Professor w Szkole Nauk Społecznych w Instytucie Studiów Zaawansowanych w Princeton, gdzie spędził intensywnie dwa

---

⁴ Książka została przetłumaczona na języki: niemiecki, hiszpański, grecki, fiński, chiński, japoński, koreański, turecki, polski, serbski, rosyjski, arabski, włoski, węgierski, holenderski, mongolski.

lata pracy twórczej. Instytut ten, którego motto brzmi „Prawda i Piękno”, jest jednym z czołowych interdyscyplinarnych instytutów na świecie zajmującym się badaniami teoretycznymi. Jest zorganizowany w formie czterech szkół: historii, matematyki, nauk przyrodniczych i nauk społecznych. Procedura selekcji na to stanowisko była skomplikowana i przeprowadzona wśród kandydatów z całego świata. Jak powiedział Didier Fassin, James D. Wolfensohn Professor ze Szkoły Nauk Społecznych: „Dani Rodrik nie jest tylko jednym z najwybitniejszych ekonomistów na świecie, ale jest również głęboko zaangażowany w dialog pomiędzy dyscyplinami nauki, co czyni go idealnym następcą profesora Alberta Hirschmana i ważnym członkiem naszej Szkoły”. (Dodajmy, że Rodrik uważa Hirschmana za jednego z najkreatywniejszych ludzi w ekonomii). To tam, w Szkole Nauk Społecznych, która „za podstawę przyjmuje perspektywy humanistyczne i interpretacyjne, kompletnie odmienne od empirystycznego pozytywizmu ekonomii” (Rodrik, 2019, s. 8), powstała wspiana książka *Economics rules: the rights and wrongs of the dismal science*, wydana w 2015 roku⁵.

Rządy ekonomii to ważna i inspirująca książka traktująca o fundamentalnych kwestiach związanych z analizą ekonomiczną – o teoriach i ich rozwoju, modelach, założeniach, wnioskowaniu, ograniczeniach ekonomii w wyjaśnianiu i prognozowaniu, wreszcie o błędach ekonomistów⁶. Rodrik przedstawia w niej swoją drogę rozwoju jako ekonomisty, przywołuje osoby, które miały wpływ na jego rozwój jako młodego badacza. Píše, jak ważny jest dla naukowca rygor myślenia, precyzja wyjaśnienia zależności przyczynowo-skutkowych (w tym przy wykorzystaniu zapisu matematycznego) i ich implikacji, czyli dyscyplina pracy i słowa. Rodrik wyraża pogląd, że nie da się stworzyć jednej ogólnej teorii – choćby najbardziej skomplikowanej – która wyjaśni złożoną rzeczywistość. We współczesnym świecie nie ma już miejsca dla podobnych Smithowi

---

⁵ Książka została przetłumaczona na: japoński, chiński, koreański, francuski, hiszpański, turecki, rosyjski, tajski, farski, holenderski, polski.

⁶ Książka ta była wielokrotnie recenzowana. „Journal of Economic Methodology” poświęcił jej specjalny numer w 2018 roku, zawierający pięć artykułów, a ostatni jest autorstwa Rodrika: *Second thoughts on economics rules* (2018).

czy Marksowi, którzy zbudowali pełne teorie. Ale wyjaśnianie zjawisk i zależności tylko na podstawie empirycznej analizy poszczególnych przypadków, bez odniesienia do teorii, nie jest poprawne. Nie wystarczą długie szeregi czasowe, wprowadzone mierniki sprawności instytucji państwa (na przykład przez Bank Światowy czy World Economic Forum) czy wyrafinowane metody ekonometryczne. Pomędzy tymi ekstremami – teorii i empirii – propozycja Rodrika brzmi: dostosowanie modelu do (ponownie pojawia się to ważne w jego pracach słowo) kontekstu rynku czy kraju, a następnie wybór odpowiedniej polityki. Nie ma bowiem i nie może być, jednego uniwersalnego modelu. „To jest **jeden** model, a nie **jedyny** model!” – może stanowić motto tej książki, które przypisał jej Aydinonot (2018). Jak twierdzi Rodrik, to właśnie wielość modeli w ekonomii istotnie zwiększa jej możliwości wyjaśniające.

Z wielu rad i zaleceń zawartych w tej książce, szczególnie mocno zapada w pamięć przywołane przez Rodrika (2019, s. 77) zdanie: „To nawet nie jest błędne”. Kiedy nie rozumiemy czyjejś argumentacji ani prezentowanych w pracy naukowej zależności, nie wiemy, do czego się odnieść w natłoku napisanych słów, wtedy jest miejsce na to właśnie sformułowanie, które „jest jedną z najpotężniejszych krytyk, jaką można sobie wyobrazić w świecie akademickim” (Rodrik, 2019, s. 77). *Rządy ekonomii* to znakomity podręcznik do studiowania metodologii ekonomii, ale jakże inaczej napisany niż słynny – również znakomity – podręcznik do metodologii ekonomii autorstwa Marka Blauga (1995). Książka Rodrika to lektura obowiązkowa dla wszystkich chcących zajmować się ekonomią na poważnie, którą każdy ekonomista powinien mieć „zacytaną” w swoim podręcznym księgozborze, by sprawdzać nieustannie, czy zdanie „To nawet nie jest błędne” nie tyle odnosi się do innych, ile przede wszystkim do własnych prac.

Po 2015 roku Rodrik znowu wrócił na Uniwersytet Harvarda, tym razem na stanowisko Ford Foundation Professor of International Political Economy. Od tego czasu opublikował jeszcze książki, w których powracają między innymi kwestia „ram diagnostyki wzrostu” (*Structural change, fundamentals, and growth: A framework and case studies*, jako współredaktor z Margaret

McMillan i Claudią Sepúlveda) czy problemy gospodarki światowej związane z globalizacją, demokracją, wzrostem gospodarczym (*Straight talk on trade: Ideas for a sane world economy*, 2017, która stanowi zbiór wcześniej publikowanych artykułów popularnonaukowych). W 2021 roku jako redaktor wspólnie z Olivierem J. Blanchardem wydali książkę *Combating inequality: Rethinking government's role*, do której teksty napisali między innymi Daron Acemoglu, Philippe Aghion, Larry H. Summers, N. Gregory Mankiw, Peter Diamond. Główne przesłanie książki zakłada, że nierówności są najważniejszym problemem, wymagającym wielkiej uwagi ze strony decydentów politycznych. Co więcej, do rozwiązania tego problemu, a przynajmniej zatrzymania wzrostu nierówności, ekonomiści mają adekwatne narzędzia, tylko trzeba ich posłuchać. Włączenie się Rodrika w debatę naukową i polityczną na temat konieczności stworzenia bardziej inkluzywnego społeczeństwa stanowi kolejny naturalny krok w jego drodze naukowej. Cała jego kariera naukowa jest spójna; jest konsekwentny w poszukiwaniu prawdy i rozwiązań najważniejszych problemów społeczno-gospodarczych.

Podsumowując osiągnięcia naukowe Profesora Rodrika, należy stwierdzić, że napisał 25 książek (na język polski przetłumaczono tylko 3), niemal 200 artykułów naukowych, pisze i wypowiada się regularnie do gazet („New York Times”, „The Harvard Magazine”). Jego artykuły były publikowane w najważniejszych periodykach naukowych, w tym: „American Economic Review”, „Quarterly Journal of Economics”, „Journal of Political Economy”, „Economic Journal”, „Journal of Economic Growth”, „Journal of International Economics”, „Journal of Development Economics”. Otrzymał liczne nagrody, z których wymienimy tu tylko: Raymond Vernon Prize, Association for Public Policy Analysis and Management w 1988 roku; Leontief Prize for Advancing the Frontiers of Economic Thought, Global Development and Environment Institute, Tufts University w 2002 roku; Albert O. Hirschman Prize, Social Science Research Council, New York w 2007 roku; John von Neumann Award, Rajk László College for Advanced Studies, Budapest, Hungary w 2018 roku; John Kenneth Galbraith Medal, Agricultural & Applied Economics Association w 2020 roku; Nagrodę Księcia Asturii w naukach społecznych w 2020 roku. Duży autorytet w środowisku ekonomistów na świecie

powoduje, że profesor Rodrik jest zapraszany do wielu gremiów naukowych, w tym: American Association for the Advancement of Science, Science Academy of Turkey, National Bureau of Economic Research, Centre for Economic Policy Research (London), CESifo Research Network, IZA Institute for Labor Economics, European Economic Association. Jedno z ostatnich zaproszeń to powołanie przez papieża Franciszka do Pontifical Academy of Social Sciences w 2020 roku. Profesor Dani Rodrik otrzymał też kilka doktoratów *honoris causa*, przyznanych przez: Erasmus University (2019), University of Lyon (2019), University of York (2019), University of Southern Denmark (2016), University of Groningen (2014), Pontificia Universidad Catolica del Peru, Lima (2010), University of Antwerp (2005).

Mając na uwadze powyższe osiągnięcia naukowe w zakresie badania relacji między wzrostem gospodarczym a handlem zagranicznym, wyboru strategii wzrostu gospodarczego i reform w powiązaniu z kontekstem danego kraju i rynku, a także metodologii ekonomii, stwierdzam, że Profesor Dani Rodrik w pełni zasługuje na to, aby dołączyć do grona wybitnych postaci, którym Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu zdecydował się przyznać zaszczytny tytuł doktora *honoris causa*. Jego wkład w rozwój nauk ekonomicznych oraz wpływ na sposób wprowadzenia reform i strategii rozwoju w krajach rozwijających się, jest ogromny. Co istotne, swoją wielką i wszechstronną wiedzę ekonomiczną, rygor analizy, odpowiedzialność za proponowane rozwiązania oraz głęboki filozoficzny namysł nad ekonomią Profesor Dani Rodrik wykorzystuje do identyfikowania i rozwiązywania najważniejszych globalnych problemów ekonomicznych i społecznych, czyli działania na rzecz dobra człowieka.

Literatura

- Acemoglu, D., Johnson, S. i Robinson, J. A. (2002). Reversal of fortune: Geography and institutions in the making of the modern world income distribution. *The Quarterly Journal of Economics*, 117(4), 1231–1294.
- Acemoglu, D. i Robinson, J. A. (2012). *Why nations fail: The origin of power, prosperity, and poverty*. Profile Books.
- Aydinonat, E. N. (2018). The diversity of models as a means to better explanations in economics. *Journal of Economic Methodology*, 25(3), 237–251. <https://doi.org/10.1080/1350178X.2018.1488478>
- Blaug, M. (1995). *Metodologia ekonomii*. Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Easterly, W. i Levine, R. (2003). Tropics, germs, and crops: How endowments influence economic development. *Journal of Monetary Economics*, 50(1), 3–39.
- McMillan, M., Rodrik, D. i Sepúlveda, C. (2016). *Structural change, fundamentals, and growth: A framework and case studies*. International Food Policy Research Institute.
- North, D. C. (1990). *Institutions, institutional change and economic performance*. Cambridge University Press.
- Rodrik, D. (1986a). Disequilibrium' exchange rates as industrialization policy. *Journal of Development Economics*, 23(1), 89–106.
- Rodrik, D. (1986b). Tariffs, subsidies, and welfare with endogenous policy. *Journal of International Economics*, 21(3-4), 285–299.
- Rodrik, D. (1987). Policy targeting with endogenous distortions: Theory of optimum subsidy revisited. *The Quarterly Journal of Economics*, 102(4), 903–911.
- Rodrik, D. (1992a). Political economy and development policy. *European Economic Review*, 36(2–3), 329–336.
- Rodrik, D. (1992b). The limits of trade policy reform in developing countries. *The Journal of Economic Perspectives*, 6(1), 87–105.
- Rodrik, D. (1994). *King Kong meets Godzilla: The World Bank and the East Asian miracle*. CEPR Discussion Paper, 944. <https://cepr.org/publications/dp944>
- Rodrik, D. (1997). *Has globalization gone too far?* Institute for International Economics.
- Rodrik, D. (1999a). Democracies pay higher wages. *The Quarterly Journal of Economics*, 114(3), 707–738.
- Rodrik, D. (1999b). Where did all the growth go? External shocks, social conflict, and growth collapse. *Journal of Economic Growth*, 4(4), 385–412.
- Rodrik, D. (2000). Participatory politics, social cooperation, and economic stability. *American Economic Review*, 90(2), 140–144. <https://doi.org/10.1257/aer.90.2.140>
- Rodrik, D. (2007). *One economics, many recipes. Globalization, institutions, and economic growth*. Princeton University Press [wyd. pol.: (2011). *Jedna ekonomia, wiele recept. Globalizacja, instytucje i wzrost gospodarczy*. Wydawnictwo Krytyki Politycznej].
- Rodrik, D. (2008). Second-best institutions. *American Economic Review*, 98(2), 100–104.

- Rodrik, D. (2011). *The globalization paradox: Democracy and the future of the world economy*. W. W. Norton & Company [wyd. pol.: (2024). *Paradoks globalizacji. Demokracja i przyszłość światowej gospodarki*. Zysk i S-ka Wydawnictwo].
- Rodrik, D. (2015). *Economics rules: The rights and wrongs of the dismal science*. W. W. Norton & Company [wyd. pol.: (2019). *Rzeczy ekonomii*. Wydawnictwo Naukowe PWN]. <https://doi.org/10.2139/ssrn.617544>
- Rodrik, D. (2017). *Straight talk on trade: Ideas for a sane world economy*. Princeton University Press.
- Rodrik, D. (2018). Second thoughts on economic rules. *Journal of Economic Methodology*, 25(3), 276–281. <https://doi.org/10.1080/1350178X.2018.1490441>
- Rodrik, D. i Blanchard, O. J. (2021). *Combating inequality: Rethinking government's role*. MIT Press.
- Rodrik, D. i Devarajan, S. (1989). Trade liberalization in developing countries: Do imperfect competition and scale economies matter? *American Economic Review*, 79(2), 283–287.
- Rodrik, D., Subramanian, A. i Trebbi, F. (2002). *Institutions rule: The primacy of institutions over integration and geography in economic development*. IMF Working Paper, 189.
- Smith, A. (1954). *Badania nad naturą i przyczynami bogactwa narodów* (t. 1–2). Państwowe Wydawnictwo Naukowe.
- World Bank. (1993). *The East Asian miracle: Economic growth and public policy*. <http://documents.worldbank.org/curated/en/975081468244550798>

Professor Katarzyna Szarzec
Poznań University of Economics and Business

A large, light grey, cursive-style word 'Review' is written across the top. Overlaid on the middle of this word is the word 'REVIEW' in a bold, green, sans-serif font.

REVIEW

A review concerning the proposal to confer the degree of
doctor *honoris causa* from the **Poznań University of Economics and Business**
on **Professor Dani Rodrik**

In accordance with the Statute of the Poznań University of Economics and Business, the University confers the degree of doctor *honoris causa* on persons who have made outstanding contributions to scientific, cultural, social, or political life. Awarding Professor Rodrik with the degree of doctor *honoris causa* recognises his exceptional contributions to the advancement of economic sciences, especially in the development of research in international economics, theory of economic growth and development, as well as political economy. The year of bestowing this distinction coincides with the centenary of our university's founding and the approaching 250th anniversary of the publication of Adam Smith's *The Wealth of Nations* (1776). Professor Rodrik's research delves into the nature and causes of the wealth of nations—both developed and developing—a fact which aptly graces these anniversaries.

The following review comprises a synthetic presentation and evaluation of Professor Rodrik's achievements. Summarising all his accomplishments within a reasonable timeframe is an impossible feat. Therefore, I will focus on the most prominent economic problems that he analysed, explained, and attempted to solve. I will present them chronologically, indicating the stages of his scientific work in various research centers, and I will also mention his key

publications, aiming to emphasise the diversity of these works but also their methodological and empirical consistency.

Professor Rodrik began his academic journey by achieving a bachelor's degree from Harvard University in 1971 and a master's degree from Princeton University in 1981. His early research examined why political mobilisations in rural areas in Egypt and Turkey of the 1950s, where he was born, led to completely different outcomes in these two countries. In 1985, he earned his doctoral degree in economics from Princeton University, with a thesis entitled *Studies on the welfare theory of trade and exchange-rate policy*. His doctoral work resulted in influential publications on the effectiveness of foreign trade restrictions (Rodrik, 1986b) and the economic justification for the use of appreciating currencies in developing countries (Rodrik, 1986a). In his research, which gave him a "license" to pursue independent scientific work, he identified and defined problems related to foreign trade, which reignited lively discussions among researchers of international economics. The main supervisor of his doctorate was Professor Avinash Dixit, whom Professor Rodrik remembers as having played a crucial role in his life as an economist and whom he still considers a model of precision in economic thinking.⁷

Between 1985 and 1992, Professor Rodrik held academic appointments at the John F. Kennedy School of Government at Harvard University, first as an assistant professor and then from 1989 as professor of public policy. During this period, he focused on foreign trade theory and economic development (1987, 1992a, 1992b). Using diverse economic models, he examined trade and capital liberalisation processes, identifying new interdependencies between them and their potential detrimental impact on economic stability. He analysed the conditions under which the use of various trade policy instruments, such as subsidies, customs duties, and quantitative restrictions, was likely to bring benefits. He pointed out the necessity to consider the country's

---

⁷ https://www.alvaroriscos.com/pondo/interviews/interview-Prof_Dani_Rodrik.pdf (DOA: April 4, 2025).

internal and external factors (which he would later refer to as “context”), which determine the optimal nature of this policy, especially in the case of emerging economies.

The turn of the 1980s and 1990s marked the start of an important debate on the development strategies for developing and transitioning countries, and the considerable support the World Bank provided to these nations. Professor Rodrik actively contributed to this debate both as a researcher and advisor. As a researcher, he conducted studies on the economic situation and relevant policies in such countries, while in his advisory role, he was, among others, a Visiting Scholar at the Fiscal Affairs Department at the IMF (1990), a member of the advisory panel “Human Development Report” at UNDP (1995–1996, 2004–2005, 2009–2010), and an advisor to Poland’s Minister of Economic Cooperation with Abroad (1990). Many years later, in 2014, Professor Rodrik cited Poland as an example of successful economic transition, emphasising the importance of properly implemented economic reforms and of the context itself. He remarked, “Poland in 1990 did the most amazing cold turkey reforms. It opened up its economy, removed its subsidies, and removed price controls, all virtually overnight. And they did rather well, but there were a number of things that were specific to the Polish context that supported that—it had membership in the European Union as a carrot, and it received a stabilisation fund to underpin the zloty. When Russia tried to do the same, it didn’t work, because there were many things that were missing in that context compared to the Polish.”⁸ Indeed, I think that we can refer to the transition process of the Polish economy as an economic odyssey with a happy ending, although, to use Professor Rodrik’s term, better contextual solutions might have remedied certain problems of the 1990s.

Between 1992 and 1996, Professor Rodrik worked as Professor of Economics and International Affairs at Columbia University in New York, where he continued his research on the growth

---

⁸ https://www.richmondfed.org/publications/research/econ_focus/2014/q3/interview (DOA: April 4, 2025).

determinants of emerging economies, including the role of human capital, industrial policy, and property rights protection. His empirical analyses included Japan, South Korea, Taiwan, and the transforming countries of Central and Eastern Europe. Already at that stage, his articles featured a critical approach to the recommendations of the World Bank in the process of supporting developing countries, arguing that they failed to consider the local context. In his provocatively-titled article *King Kong meets Godzilla: The World Bank and the East Asian miracle* from 1994, Professor Rodrik cites the World Bank's report on the economic miracle of the Asian tigers (World Bank, 1993), in which the authors conclude that this miracle was possible thanks to the World Bank's pro-market policies. Critical of such an explanation, Professor Rodrik admits to believing the opposite—emphasising the vital role of active state intervention, particularly regarding lending and export promotion.

In 1996, Professor Rodrik returned to the John F. Kennedy School of Government at Harvard University as the Rafiq Hariri Professor of International Political Economy, a position he held until 2013. During this intensive period, he continued to study the economic and social consequences of globalisation, as well as the growing role of corporations and the simultaneously declining role of workers, consumers, and national governments. In 1997, he published his first book, *Has globalization gone too far?*. The book's huge success and its considerable impact on the debate on the effects of globalization resulted in *Bloomberg Businessweek* calling it "one of the most important economic books of the decade." Translated into German, Chinese, Spanish, and Turkish, the publication enjoyed a very wide reach among international scholars. The book opens with an overview of the situation in developed countries after 1945, which simultaneously witnessed the growth of the public sector and the liberalisation of foreign trade. This overview serves as the starting point for analysing and explaining the tensions between the processes of globalisation and liberalisation, and society. Agreeing with the findings of other researchers on the positive impact of foreign trade liberalisation on the economy, including the domestic labour market, Professor Rodrik identifies other consequences that raise legitimate concerns

of society. In particular, he draws attention to three problematic aspects. First, foreign trade increases the flexibility of demand for low-skilled workers, making them more susceptible to replacement through outsourcing, trade, and foreign investment. With employers seeking lower labour costs, they move production to developing countries, which ultimately puts downward pressure on domestic wages. Second, trade between countries affects (not necessarily positively) domestic institutions and standards (for instance, those related to the operation of trade unions and wage negotiations), which may be a source of market fluctuations and public unease about the stability and quality of jobs in the importing country. Third, Professor Rodrik points to deteriorating social security systems in those countries that chose to liberalise foreign trade. Europe's welfare states increasingly fund their social security systems through labour income taxes, especially from less mobile, low-skilled workers, rather than corporate taxes, since corporations often move production to take advantage of capital mobility. This situation forces governments to reduce their social security expenditure. These three types of concerns generate questions about the benefits of an open economy for workers who receive lower wages or even lose their jobs. Professor Rodrik's findings on the negative effects of globalisation, which he put forward in 1997, have become increasingly relevant over time, and have found their reflection in the progressive deindustrialisation and rising inequalities in the US, as well as in the instability of financial systems. Once again, his research was of a pioneering nature.

Another area of Professor Rodrik's research concerned the relationship between institutions and economic growth. In 1990, D. C. North defined institutions as "the rules of the game in a society." Since the 1990s, numerous authors have pointed to state institutions as the key determinant of wealth and long-term economic growth. The inclusion of institutions in growth models as one of the endogenous variables serves as evidence of the above.⁹ Smith's findings, whom Rodrik

---

⁹ Numerous works by Dani Rodrik (1999b, 2000; Rodrik et al., 2002) but also those by: Acemoglu et al. (2002), Acemoglu and Robinson (2014), Easterly and Levine (2003).

often cites, outlining that the three main duties of the state are “protecting the society from the violence and invasion of other independent societies,” “establishing an exact administration of justice,” and “erecting and maintaining (...) public institutions and (...) public works,”¹⁰ have thus been properly defined and quantified into economic models and empirical research. Professor Rodrik’s work demonstrates that countries with more efficient state institutions (ensuring property rights, the rule of law, legal protection of contracts, and competition protection) currently pride themselves on their better development and having a higher GDP *per capita*. Moreover, he emphasises that it is the democratic system, rather than the authoritarian regime, that drives positive economic growth. Democracy enables the effective functioning of the labour market (see the unambiguous title of his article from 1999, *Democracies pay higher wages*) and increases the stability and innovativeness of the economy (Rodrik, 2000). These articles also revisit the issue of context in which developing countries implement the proposed sets of institutions and reforms. Professor Rodrik underscores the enormous importance of the context that often escapes the attention of international institutions such as the World Bank, the IMF, and the WTO, bodies that display dogmatic attachments to the recommendations of the Washington Consensus. Professor Rodrik (2008) points out that the competent institutions in these countries are not “best-practice” ones but “second-best”, namely those that consider the context of the market’s functioning in a particular country (for instance, the political system), and that it is impossible to eliminate government failures in a short time. He was one of the first economists to argue for moving beyond the framework of the Washington Consensus while considering the local context of individual countries and markets.

In 2007, Professor Rodrik published another book, *One economics, many recipes: Globalization, institutions, and economic growth*, which contains previously published works (except one of the nine chapters) related to the triad of problems, namely the titular globalisation, institutions,

---

¹⁰ Adam Smith, *The wealth of nations*, Book Five (Dent: 1933), pp. 182, 198, and 210.

and economic growth. The book synthesises his research on the new theory of economic growth (based on neoclassical analysis) and includes in-depth empirical research. The book introduces the concept of “framework for growth diagnostics” to the literature, which stands for a strategy for setting the priorities of economic policy in a country. This strategy aims to identify the most burdensome constraints on economic activity in the country and then select the optimal set of policies and reforms focused on overcoming these constraints. According to the Professor, this is the only procedure that allows the formulation of an appropriate growth strategy for a particular country. Again, the context is invaluable also on this occasion, including a context that considers the efficiency of state institutions.

The theme of the tensions that globalisation causes among societies and governments returns in the book *The globalization paradox: Democracy and the future of the world economy*, which came out in 2011.¹¹ In the book, Professor Rodrik analyses the political, economic, and social consequences of globalisation on the functioning of states and societies. He identifies the fundamental trilemma of the world economy: it is impossible to maintain democracy, the independence (sovereignty) of the state, and economic globalisation at the same time. A state must sacrifice one of these aspects to maintain the other two. According to Professor Rodrik, a democratic and sovereign state should take precedence over globalisation.

In 2012, the School of Social Sciences at the Institute for Advanced Study in Princeton appointed Professor Rodrik as Albert O. Hirschman Professor, a role he fulfilled for two years. The Institute, whose motto is “Truth and Beauty”, is one of the world’s leading interdisciplinary institutes engaged in theoretical research. It comprises four different schools: Historical Studies, Mathematics, Natural Sciences, and Social Sciences. The School of Social Sciences made the

---

¹¹ The book was translated into German, Spanish, Greek, Finnish, Chinese, Japanese, Korean, Turkish, Polish, Serbian, Russian, Arabic, Italian, Hungarian, Dutch, and Mongolian.

selection by means of a complex procedure and from among many candidates from across the world. Didier Fassin, the James D. Wolfensohn Professor of the School, explained: “Not only is Dani Rodrik one of the most distinguished economists worldwide, but he is also deeply involved in a dialogue between disciplines, which makes him a perfect successor to Albert Hirschman and a crucial addition to our School of Social Science.” (We should add that Professor Rodrik considers Hirschman one of the most creative people in economics.) It was there, at the School of Social Sciences, which according to the Professor is “grounded in humanistic and interpretive approaches that stand in sharp contrast to the empiricist positivism of economics” (Rodrik, 2015, p. xii), that a wonderful book entitled *Economics rules: The rights and wrongs of the dismal science*, was published in 2015.¹²

Economics rules is an important and inspiring book dealing with fundamental issues related to economic analysis. It analyses theories and their development, the role of models and assumptions, the process of inference, the limits of economic forecasting, and the errors of economists.¹³ The book charts Professor Rodrik’s developmental path as an economist, referencing people who influenced his intellectual journey as a young researcher. He emphasises the importance of intellectual rigor, the precision required to explain cause-and-effect relationships (including using mathematical notation) and their implications, which equals the discipline of thought and expression. Professor Rodrik argues that no single general theory, however complex, can fully explain the intricacies of reality. The modern world has no room for scholars such as Smith or Marx, who built complete theories. However, he also invalidates the attempts to explain phenomena and interdependencies solely through empirical analysis of individual cases without reference to theory. Moreover, he questions the sufficiency of sophisticated econometric methods

---

¹² The book was translated into Japanese, Chinese, Korean, French, Spanish, Turkish, Russian, Thai, Farsi, Dutch, and Polish.

¹³ The book has received numerous reviews. In 2018, *Journal of Economic Methodology* dedicated its special issue to the book. The issue contains five articles, with Professor Rodrik as the author of the last one, titled “Second thoughts on economics rules” (2018).

or long time series that institutional efficiency indices introduce (for example, the World Bank or the World Economic Forum). Instead, Professor Rodrik proposes a middle path between these two extremes of theory and empiricism: economists should adjust models to the specific context of a market or country—this vital term making another appearance—and then design policy accordingly. No single universal model can apply to all cases. According to Aydinonat (2018), the book's motto could be: "This is one model but not the only model!". For Professor Rodrik, the multiplicity of models in economics enhances its explanatory capacity.

Among the many insightful pieces of advice in the book, one of the more memorable observations is the sentence "It's not even wrong" (Rodrik, 2015, p. 81). When we fail to understand an argument or the dependencies we see in a scientific work, and when we fail to identify the reference point lost in a multitude of words, we can always resort to using this critique, which "is just about as damning a comment for scholarly effort as one might imagine" (Rodrik, 2015, p. 81). *Economics rules* is an excellent textbook for studying the methodology of economics, yet completely different from the famous—and also excellent—book by Mark Blaug (1995). Professor Rodrik's book is an obligatory reading for all those who want to take economics seriously, and it belongs on every economist's bookshelf as a reference point, not to judge others but to allow ourselves to continuously evaluate one's own work to see whether the phrase: "It's not even wrong" may apply in our case.

After 2015, Professor Rodrik returned to Harvard University, this time as the Ford Foundation Professor of International Political Economy. Since then, he has continued to publish influential books, which revisit the issue of "growth diagnostics framework" (*Structural change, fundamentals, and growth: A framework and case studies*, as co-editor with M. McMillan and C. Sepúlveda) or aspects such as problems of the world economy related to globalisation, democracy and economic growth (*Straight talk on trade: Ideas for a sane world economy*), which is a collection of previously published popular science articles. In 2021, he co-edited *Combating inequality:*

Rethinking government's role with Olivier J. Blanchard. The book comprises contributions from leading scholars such as Daron Acemoglu, Philippe Aghion, Larry H. Summers, N. George Mankiw, and Peter Diamond. The book depicts inequalities as the central problem, one that requires urgent attention on the part of policymakers. Moreover, to solve this problem, or at least stem the growth of inequalities, the general public must stop and listen to economists since they wield all the suitable tools. Professor Rodrik's continued engagement in both scientific and political debates on the need to create a more inclusive society is yet another natural step in his scholarly journey. His entire scientific career demonstrates a consistent pursuit of truth and solutions to major socioeconomic challenges.

To date, Professor Rodrik has written 25 books (only three of which have been translated into Polish) and nearly 200 scientific articles. He also regularly writes for prominent media outlets, including *The New York Times* and *Harvard Magazine*. The world's most illustrious periodicals frequently publish his work, including: *American Economic Review*, *Quarterly Journal of Economics*, *Journal of Political Economy*, *Economic Journal*, *Journal of Economic Growth*, *Journal of International Economics*, and *Journal of Development Economics*. His numerous awards include: Raymond Vernon Prize, Association for Public Policy Analysis and Management in 1988; Leontief Prize for Advancing the Frontiers of Economic Thought, Global Development and Environment Institute, Tufts University in 2002; Albert O. Hirschman Prize, Social Science Research Council, New York in 2007; John von Neumann Award, Rajk László College for Advanced Studies, Budapest, Hungary in 2018; John Kenneth Galbraith Medal, Agricultural & Applied Economics Association in 2020; and the Prince of Asturias Award for Social Sciences in 2020. Professor Rodrik's reputation as a world-class economist has earned him membership in many scientific organizations, including: American Association for the Advancement of Science, Science Academy of Turkey, National Bureau of Economic Research, Centre for Economic Policy Research (London), CESifo Research Network, IZA Institute for Labor Economics, and European Economic Association. One of the more recent invitations was his appointment by Pope Francis

to the Pontifical Academy of Social Sciences in 2020. He has also received honorary doctorates from several institutions: Erasmus University (2019), University of Lyon (2019), University of York (2019), University of Southern Denmark (2016), University of Groningen (2014), Pontificia Universidad Católica del Perú, Lima (2010), and University of Antwerp (2005).

Bearing in mind his exceptional scholarly contributions to understanding the relationship between economic growth and foreign trade, choosing strategies for economic growth and reforms tailored to specific national and market contexts, and advancing the methodology of economics, I wholeheartedly affirm that Professor Rodrik fully deserves to join the ranks of other eminent scholars who in the past earned the honorary degree of doctor honoris causa from Poznań University of Economics and Business. Professor Rodrik's contribution to the development of economic sciences and his influence on how emerging economies implement reforms and development strategies are enormous. Importantly, Professor Rodrik uses his extensive and versatile economic knowledge, analytical rigor, a sense of responsibility for the solutions he proposes, and deep philosophical reflection to identify and solve the most pressing global economic and social problems for the benefit of humanity.

Literature

- Acemoglu, D., Johnson, S., & Robinson, J. A. (2002). Reversal of fortune: Geography and institutions in the making of the modern world income distribution. *The Quarterly Journal of Economics*, 117(4), 1231–1294.
- Acemoglu, D., & Robinson, J. A. (2012). *Why nations fail: The origin of power, prosperity, and poverty*. Profile Books.
- Aydinonat, E. N. (2018). The diversity of models as a means to better explanations in economics. *Journal of Economic Methodology*, 25(3), 237–251. <https://doi.org/10.1080/1350178X.2018.1488478>
- Blaug, M. (1995). *Metodologia ekonomii*. Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Easterly, W., & Levine, R. (2003). Tropics, germs, and crops: How endowments influence economic development. *Journal of Monetary Economics*, 50(1), 3–39.
- McMillan, M., Rodrik, D., & Sepúlveda, C. (2016). *Structural change, fundamentals, and growth: A framework and case studies*. International Food Policy Research Institute.
- North, D. C. (1990). *Institutions, institutional change and economic performance*. Cambridge University Press.
- Rodrik, D. (1986a). Disequilibrium' exchange rates as industrialization policy. *Journal of Development Economics*, 23(1), 89–106.
- Rodrik, D. (1986b). Tariffs, subsidies, and welfare with endogenous policy. *Journal of International Economics*, 21(3-4), 285–299.
- Rodrik, D. (1987). Policy targeting with endogenous distortions: Theory of optimum subsidy revisited. *The Quarterly Journal of Economics*, 102(4), 903–911.
- Rodrik, D. (1992a). Political economy and development policy. *European Economic Review*, 36(2–3), 329–336.
- Rodrik, D. (1992b). The limits of trade policy reform in developing countries. *The Journal of Economic Perspectives*, 6(1), 87–105.
- Rodrik, D. (1994). *King Kong meets Godzilla: The World Bank and the East Asian miracle*. CEPR Discussion Paper, 944. <https://cepr.org/publications/dp944>
- Rodrik, D. (1997). *Has globalization gone too far?* Institute for International Economics.
- Rodrik, D. (1999a) Democracies pay higher wages. *The Quarterly Journal of Economics*, 114(3), 707–738.
- Rodrik, D. (1999b). Where did all the growth go? External shocks, social conflict, and growth collapse. *Journal of Economic Growth*, 4(4), 385–412.
- Rodrik, D. (2000). Participatory politics, social cooperation, and economic stability. *American Economic Review*, 90(2), 140–144. <https://doi.org/10.1257/aer.90.2.140>
- Rodrik, D. (2007). *One economics, many recipes. Globalization, institutions, and economic growth*. Princeton University Press.
- Rodrik, D. (2008). Second-best institutions. *American Economic Review*, 98(2), 100–104.
- Rodrik, D. (2011). *The globalization paradox: Democracy and the future of the world economy*. W. W. Norton & Company.

- Rodrik, D. (2015). *Economics rules: The rights and wrongs of the dismal science*. W. W. Norton & Company. <https://doi.org/10.2139/ssrn.617544>
- Rodrik, D. (2017). *Straight talk on trade: Ideas for a sane world economy*. Princeton University Press.
- Rodrik, D. (2018). Second thoughts on economic rules. *Journal of Economic Methodology*, 25(3), 276–281. <https://doi.org/10.1080/1350178X.2018.1490441>
- Rodrik, D., & Blanchard, O. J. (2021). *Combating inequality: Rethinking government's role*. MIT Press.
- Rodrik, D., & Devarajan, S. (1989). Trade liberalization in developing countries: Do imperfect competition and scale economies matter? *American Economic Review*, 79(2), 283–287.
- Rodrik, D., Subramanian, A., & Trebbi, F. (2002). *Institutions rule: The primacy of institutions over integration and geography in economic development*. IMF Working Paper, 189.
- Smith, A. (1933). *The wealth of nations*. Dent.
- World Bank. (1993). *The East Asian miracle: Economic growth and public policy*. <http://documents.worldbank.org/curated/en/975081468244550798>

OPINIA

Opinia prof. dr. hab. Adama Nogi

Prof. dr hab. Adam Noga
Akademia Leona Koźmińskiego w Warszawie

OPINIA

w związku z wnioskiem o nadanie tytułu doktora *honoris causa*
Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Profesorowi **Daniemu Rodrikowi**

Wniosek o nadanie tytułu doktora honorowego profesorowi Uniwersytetu Harvarda Daniemu Rodrikowi zasługuje w pełni na naukowe poparcie. Profesor Dani Rodrik jest autorem lub współautorem kilkuset bardzo wpływowych publikacji naukowych, zarówno w postaci licznych książek, jak i artykułów naukowych publikowanych w prestiżowych światowych czasopismach, a także niezwykle ważnych artykułów publicystycznych w czołowych gazetach świata oraz na bardzo wpływowym własnym blogu promującym efektywne strategie rozwoju krajów, w tym szczególnie krajów mniej rozwiniętych. W czasie przygotowania niniejszej recenzji Google Scholar rejestrował ponad 176 tysięcy cytowań jego prac naukowych, co najbardziej syntetycznie i dobitnie pokazuje rolę Profesora Daniego Rodrika w światowej ekonomii.

We wniosku o nadanie tytułu doktora honorowego przedstawiciele Wysokiego Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, tak samo jak recenzent, mieli okazję zapoznać się z imponującym zestawieniem osiągnięć Profesora Daniego Rodrika w zakresie: publikacji naukowych, tytułów honorowych, aktywności w organizacjach międzynarodowych, doradztwa wielu rządów, kształcenia akademickiego w wielu czołowych uczelniach USA i na świecie, publicystyki ekonomicznej i przede wszystkim w zakresie społecznego i politycznego zaangażowania Daniego

Rodrika na rzecz rozwoju świata, bardziej sprawiedliwego, równościowego, ekologicznego i inkluzywnego. Zawsze trzeba przywoływać te imponujące osiągnięcia. W niniejszej recenzji skupimy się jednak na naukowym dyskursie z badaniami Profesora Daniego Rodrika, co – jak sądzimy – może być naszą skromną formą uznania dla jego osiągnięć.

Wkład Daniego Rodrika do światowej ekonomii można zidentyfikować w jego trzech nowatorskich podejściach do polityki przemysłowej jako czynnika rozwoju krajów i zwiększania ich konkurencyjności w globalnej gospodarce.

Po pierwsze chodzi tutaj o podejście z zakresu ekonomii pozytywnej – badań empirycznych i statystycznych pokazujących zdecydowanie większe znaczenie polityki przemysłowej w rozwoju wielu krajów, niż to tradycyjnie odnotowywano w literaturze, szczególnie w tzw. mainstreamie lat 90. XX wieku i w pierwszych dwóch dekadach XXI wieku. Pokazuje to syntetycznie jedna z jego ostatnich prac napisana wspólnie z Reką Juhász i Nathanem Lane'em (2024).

Po drugie chodzi o podejście z zakresu ekonomii normatywnej pokazującej chirurgiczne wręcz techniki realizacji skutecznej polityki przemysłowej i doradztwo krajom w prowadzeniu takiej polityki. Wobec licznych faktów fiaska polityki przemysłowej w wielu krajach świata i wykorzystywania tego fiaska do jej teoretycznego dezawuowania – odmienne i skuteczne podejście Daniego Rodrika jawi się jako szczególnie inspirujące naukowo. Można tutaj przywołać bardzo wiele prac, na przykład *Economics rules: Why economics works, when it fails, and how to tell the difference* (2015).

Po trzecie osiągnięcia z zakresu ekonomii pozytywnej i normatywnej polityki przemysłowej pozwalają Daniemu Rodrikowi znaleźć się w ścisłej czołówce światowej tych ekonomistów, którzy próbują zbudować naukową teorię polityki przemysłowej. Obok Daniego Rodrika należy do niej na przykład włoska ekonomistka Mariana Mazzucato (Mazzucato i Rodrik, 2023) czy choćby

duża grupa ekonomistów francuskich jak Esther Duflot, Philippe Aghion, Olivier Blanchard, Jean Tirole, nie mówiąc o dużej grupie lewicujących ekonomistów francuskich. Na łamach francuskiego dziennika „Le Monde” często pisze się o koncepcjach i działaniach Daniego Rodrika, zamieszcza liczne wywiady z nim, a nawet publikuje jego artykuły.

Skoncentrujmy się na tym trzecim – najambitniejszym dla teorii ekonomii – podejściu i spróbujmy pokazać, na czym polega postęp badawczy Daniego Rodrika w budowie teorii polityki przemysłowej, spełniającej metodologiczne rygory naukowości, i dzięki temu pozwalającej identyfikować w świecie jej sukcesy oraz projektować jej skuteczność. Można wyeksponować swoisty dekalog tego postępu.

1. Budowa teorii polityki przemysłowej w ramach metodologii ekonomii neoklasycznej, analizy krańcowych korzyści i krańcowych kosztów społecznych działań podejmowanych w jej ramach (zob. Rodrik, 2004). Dani Rodrik cytuje Oskara Langego, który w słynnym sporze prowadzonym przed II wojną światową dotyczącym możliwości centralnego planowania wykorzystał neoklasyczny model gospodarki rynkowej, w ramach którego można prowadzić centralne planowanie. O ile jednak Oskar Lange trzymał się ortodoksji ekonomii neoklasycznej dla „socjalistycznego” celu, o tyle Dani Rodrik widzi konieczność budowania heterodoksyjnej ekonomii neoklasycznej dla „kapitalistycznego” celu. W jednym z wywiadów wspomina jak koledzy na Uniwersytecie Harvarda ironicznie go witają pytaniem: „Jak ci idzie rewolucja?”. Trzeba jednak zauważyć, że ortodoksyjna rynkowa ekonomia neoklasyczna nie jest już taka ortodoksyjna, na przykład dziesiąte wydanie słynnego podręcznika Hala Variana *Intermediate microeconomics: A modern approach* (2024) jest niemal dwa razy grubsze niż wydanie pierwsze, ponieważ pokazuje postęp w pokonywaniu tradycyjnych zawodności rynku na przykład w zakresie uwzględnienia kooperacji, efektów zewnętrznych, wyboru publicznego, aukcji.
2. Identyfikacja informacyjnych i koordynacyjnych efektów zewnętrznych w gospodarce rynkowej wymagających pozarynkowej współpracy przedsiębiorców i administracji państwowej

w poszukiwaniu struktury kosztów gospodarki, dzięki czemu można poprawiać alokację zasobów w gospodarce.

3. Wykorzystywanie kluczowych dla ekonomii neoklasycznej modeli równowagi ogólnej pokazującej rezultaty polityki przemysłowej dla wszystkich części gospodarki i konieczność dostosowywania się całej gospodarki, a nie tylko eksponowanie wybranych sukcesów lub porażek takiej polityki. O ile wielka tradycja badań równowagi ogólnej Walrasa–Arrow–Debreu itd. idzie w kierunku jej budowy, eliminując wszelkie deformacje gospodarcze, o tyle Dani Rodrik ze współpracownikami (na przykład Ricardo Hausmann i Andres Velasco) pokazują, jak te różne kliny deformacyjne (cła, podatki, licencje itd.), często niemożliwe do usunięcia, wpływają pozytywnie i negatywnie na całą gospodarkę, a nie tylko na wyróżnione części.
4. Uwzględnienie w ramach teorii neoklasycznej innowacji, które ze swej istoty powinna promować polityka przemysłowa. Innowacje to konieczność ujęcia w teorii niepewności oraz przyszłych rynków i cen, których jeszcze nie ma, czyli znów nie tak jak w ortodoksyjnych modelach równowagi ogólnej Walrasa–Arrow–Debreu itd. W polityce przemysłowej często chodzi o imitacje innowacji, których dokonują kraje mniej rozwinięte. Dani Rodrik wprowadza tutaj bardzo ciekawą koncepcję endemicznego samodzielnego odkrycia: każdy kraj może znaleźć własną koncepcję adaptacji rozwiązań światowych dla swojego rozwoju. Powstaje tutaj jednak kluczowy dylemat dla teorii innowacji: W jaki sposób motywować przedsiębiorców do poszukiwania innowacji, gdy wiadomo, że ich sukces zostanie szybko skopiuowany i nie uzyskają nagrody za swój pionierski wysiłek? Rozwinięte gospodarki rynkowe rozwiązują ten problem przez systemy patentowe, które zawsze przecież są jakąś formą polityki przemysłowej. Tym bardziej taką politykę muszą prowadzić kraje mniej rozwinięte, promując endemiczne samodzielne odkrycia, pozwalające później na sukces produkcyjny i eksportowy.
5. Konstatacja ograniczeń modelu *principal–agent*. W budowie teorii polityki przemysłowej Dani Rodrik dostrzega również, na przykład za Charlesem Sabelem, że stanowiące wielki

postęp w teorii neoklasycznej badania nad modelem *principal-agent*, nagrodzone Nagrodami Nobla w dziedzinie ekonomii, również nie wystarczają do wyjaśniania skuteczności czy nieskuteczności polityki przemysłowej. Teoria musi poszukiwać innego wsparcia.

6. Rozumienie polityki przemysłowej nie jako poszukiwania przewag komparatywnych, lecz jako konieczności pobudzania zróżnicowanej i konkurencyjnej aktywności w całej gospodarce. Takie pobudzanie ma ułatwiać strukturyzację wsparcia jako korekty konkretnych niedoskonałości rynków zamiast rodzajowego wsparcia dla tego czy innego sektora. Chodzi więc o odejście od koncepcji polityki przemysłowej jako typowania zwycięzców czy specjalizacji narodowych na rzecz identyfikacji potencjalnie przegranych, których trzeba przed tym uchronić (Rodrik, 2007). Trzeba jednakże pamiętać, że w gospodarce jako układzie hiperzłożonym polityka przemysłowa nie ma szans na zastąpienia autonomicznych mechanizmów regulacyjnych rynków, przedsiębiorstw i gospodarstw domowych. Próbując to czynić, sama się unicestwia.
7. Superpozycja więc roli wszystkich regulatorów gospodarki: rynków, państwa, przedsiębiorstw i gospodarstw domowych w kształtowaniu polityki przemysłowej, przy jednakże autonomicznej roli każdego z nich. Rodrik wykorzystuje tutaj pojęcie autonomii osadzonej – zapożyczone od Petera Evansa.
8. Traktowanie polityki przemysłowej jako procesu, w którym przedsiębiorcy i administracja rządowa wspólnie eksperymentują, w wyniku czego pojawia się w efektach informacyjnych i koordynacyjnych identyfikowanych przez Daniego Rodrika podobne *learning by doing* jak w procesach technologicznych. Ten wspólny proces eksperymentowania, partycypowania, pozwala pokonać asymetrię informacji pojawiającą się w modelu *principal-agent*, w którym przedsiębiorstwa jako agenci miały skłonność do oszukiwania, kreowania wysokich kosztów agencji i podważały skuteczność polityki przemysłowej.
9. Kluczowe dla polityki przemysłowej jej ujęcie jako kooperacji między przedsiębiorstwami a administracją rządową. Teoria polityki przemysłowej Daniego Rodrika okazuje się zbieżna z wielu doniosłymi osiągnięciami *industrial organisation* budowanej na podstawie teorii

gier. Już w pionierskiej koncepcji Johna Nasha zostało wykazane, że często optymalny stan równowagi osiąga się nie w wyniku konkurencyjnej gry rynkowej, ale we współpracy podmiotów gospodarczych. Następnie w wielu innych pracach, uhonorowanych Nagrodami Nobla, pokazano strategiczne korzyści współpracy pomiędzy podstawowymi podmiotami gospodarki. Pokazanie przez Daniego Rodrika instytucjonalnych ram takiej efektywnej kooperacji zasługuje na najwyższe uznanie (Rodrik i in., 2004). Jak pokazują między innymi nasze własne badania, w gospodarce polskiej jest to najtrudniejszy warunek dla tej kluczowej istoty polityki przemysłowej proponowanej przez Daniego Rodrika. Warunek wciąż niespełniony w Polsce, jak też wielu innych krajach. W badaniach takiej kooperacji w Polsce permanentnie słyszymy obawy przedstawicieli obu stron kooperacji: „Ja wiem, że pójde do więzienia, ale wierzę w wielką efektywność takiej kooperacji”.

10. Eksperymenty naturalne, niezwykle bogate analizy doświadczeń udanych i nieudanych polityk przemysłowych w różnych krajach, jako najsilniejsza strona metodologiczna budowanej teorii naukowej polityki przemysłowej przez Daniego Rodrika. Z punktu widzenia matematycznych rygorów metodologicznych tradycyjnej ekonomii neoklasycznej teoria polityki przemysłowej Daniego Rodrika mogłaby napotykać poważne zastrzeżenia. Jednakże od roku 2021, kiedy przyznano Nagrodę Nobla w dziedzinie ekonomii Joshui Angristowi, Davidowi Cardowi i Guidonowi Imbensowi za rolę eksperymentów naturalnych w badaniach przyczynowości, świat „rygorystycznej” ekonomii nie jest już taki sam. Jeszcze kilkanaście lat temu Esther Duflo, Abhijit Banerjee, Michael Kremer, Claudia Goldin, Daron Acemoglu, Simon Johnson, James Robinson i inni nie mogliby liczyć na Nagrodę Nobla w dziedzinie ekonomii. Dzisiaj świat ekonomii staje się metodologicznie znacznie bardziej heterodoksyjny, zwraca się uwagę na fakt, że pożyteczna ekonomia musi odwoływać się do złożonej metodologii, wykorzystującej interdyscyplinarne analizy – a w tym niekwestionowanym mistrzem jest Dani Rodrik.

Budowana przez Profesora Daniego Rodrika na powyższym dekalogu teoria polityki przemysłowej jest więc zasadniczo odmienna od takiej, którą możemy odnaleźć w podręcznikach ekonomii i z marnymi efektami wykorzystywanej w praktyce gospodarczej. Jakkolwiek sama nie jest wyrafinowana formalnie, wymaga jednakże prawdziwie „matematycznego” śledzenia i stosowania. Zarówno dla rzetelnych badaczy naukowych, jak i ambitnych polityków gospodarczych staje się trudna do przecenienia. Najwięcej problemów mogą jej przysparzać natomiast jej „przyjaciele”, dla których teoria polityki przemysłowej jest zazwyczaj ideologicznym i politycznym wsparciem dla każdej aktywności państwa w gospodarce, nawet jawnie szkodliwej. Jak pisał Voltaire: „Niech Bóg mnie strzeże przed moimi przyjaciółmi, przed moimi wrogami potrafię obronić się sam”.

Przedstawiając w niniejszej recenzji wielki wkład w rozwój teorii ekonomii, uznaję za w pełni uzasadniony wniosek Wysokiego Senatu przyznania tytułu doktora honorowego Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu Profesorowi Daniemu Rodrikowi.

Literatura

- Juhász, R., Lane, N. i Rodrik, D. (2023). The new economics of industrial policy. *Annual Review of Economics*, 16.
- Mazzucato, M. i Rodrik, D. (2023). *Industrial policy with conditionalities: A taxonomy and sample cases*. Institute for Innovation and Public Purpose, Working Paper, 2023/07.
- Rodrik, D. (2004). Industrial policy for the twenty-first century. <https://doi.org/10.2139/ssrn.617544>
- Rodrik, D. (2007). *One economics, many recipes: Globalization, institutions, and economic growth*. Princeton University Press. [wyd. pol.: (2011). *Jedna ekonomia, wiele recept: Globalizacja, instytucje i wzrost gospodarczy*. Wydawnictwo Krytyki Politycznej].
- Rodrik, D. (2015). *Economics rules: Why economics works, when it fails, and how to tell the difference*. Oxford University Press [wyd. pol.: (2019). *Rządy ekonomii*. Wydawnictwo Naukowe PWN]. <https://doi.org/10.2139/ssrn.617544>
- Rodrik, D., Subramanian, A. i Trebbi, F. (2004). Institutions rule: The primacy of institutions over geography and integration in economic development. *Journal of Economic Growth*, 9(2).
- Varian, H. R. (2024). *Intermediate microeconomics: A modern approach* (wyd. 10). W. W. Norton & Company.

Professor Adam Noga
Kozminski University

REVIEW

A review concerning the proposal to confer the degree of **doctor *honoris causa*** from the **Poznań University of Economics and Business** on **Professor Dani Rodrik**

The application for the conferral of an honorary doctorate upon Professor Dani Rodrik of Harvard University deserves full scholarly endorsement. Professor Rodrik has authored and co-authored several hundred highly influential scientific publications, either in the form of numerous books or scientific articles published in prestigious international journals. We must not forget about the incredibly consequential opinion pieces he publishes in leading world-class periodicals and on his own well-regarded blog, promoting effective development strategies for entire nations, especially those less developed. At the time of preparing this review, Google Scholar recorded as many as 176 thousand citations of his scholarly works, which seems to be the most concise and emphatic demonstration of Professor Rodrik's stature in global economics.

In their application for the honorary doctorate, representatives of the High Senate of the Poznań University of Economics and Business and the reviewer himself had the opportunity to become acquainted with the impressive record of achievements of Professor Rodrik. His accomplishments are varied and numerous and include scientific publications, honorary titles, involvement in international organisations, advisory roles to different governments, academic teaching roles at many leading universities in the USA and across the world, economic journalism, and above all,

social and political commitment to a fairer, more equitable, ecological, and inclusive world. These remarkable achievements deserve our continued acknowledgement and celebration. However, in this review, we will focus on a scholarly discourse with Professor Rodrik's research, which, in the reviewer's opinion, may serve as a modest form of appreciating his accomplishments.

Professor Rodrik's contribution to global economics manifests in his three innovative approaches to industrial policy as the driving force of nations' growth and their increased competitiveness in the global economy.

The first approach concerns positive economics, namely empirical and statistical research underscoring the noticeably greater importance of industrial policy in the development of many countries than the one traditionally noted in the literature, especially in the so-called mainstream of the 1990s and the first two decades of the twenty-first century. We can find a synthetic illustration of this phenomenon in one of his most recent articles, which he co-authored with Reka Juhász and Nathan Lane (2024).

The second approach relates to normative economics, showcasing almost surgical techniques for implementing an effective industrial policy and advising countries on conducting such a policy. Given the documented failures of industrial policy in numerous countries across the world and the employment of these failures to theoretically discredit this particular policy, Professor Rodrik's distinctive and effective approach seems to be particularly inspiring from a scholarly perspective. At this point, we can cite a great variety of Professor Rodrik's works, including his *Economics rules: Why economics works, when it fails, and how to tell the difference* (2015).

The achievements in positive economics and normative industrial policy rank Professor Rodrik among the world's leading economists attempting to build a scientific theory of industrial policy. This eminent group also includes the Italian female economist, Mariana Mazzucato (Mazzucato,

& Rodrik, 2023) and numerous French economists, such as Esther Dufleet, Philippe Aghion, Olivier Blanchard, Jean Tirole, not to mention many left-wing French economists. The French daily *Le Monde* makes frequent mentions of Professor Rodrik's concepts and undertakings, publishing numerous interviews with him and, at times, also his articles.

Let us now focus on the third and most ambitious approach to economic theory and aim to demonstrate the scholarly progress of Professor Rodrik in creating a theory of industrial policy that meets the methodological rigor of scientific inquiry. As a result, it enables the identification of its successes on a global scale and the design of its effectiveness. Thus, we can arrive at a type of decalogue of such progress.

1. The creation of an industrial policy theory as part of neoclassical economics, the analysis of marginal benefits and marginal costs of social activities taking place within this framework (see Rodrik, 2004). Professor Rodrik quotes Oskar Lange, who, in the course of the well-known pre-World War II dispute over the feasibility of central planning, used the neoclassical model of the market economy to support the use of central planning. Nonetheless, while Lange adhered to the orthodoxy of neoclassical economics for a "socialist" cause, Professor Rodrik sees the need to build heterodox neoclassical economics for a "capitalist" purpose. In one of his interviews, Professor Rodrik recalls his Harvard University colleagues' ironic greeting of "How is your revolution going?". Notably, even orthodox neoclassical market economics continues to evolve. By way of example, the tenth edition of Hal Varian's famous textbook, *Intermediate microeconomics: A modern approach* (2024) is nearly twice as thick as the first edition, as it demonstrates progress in overcoming traditional market failures in terms of cooperation, externalities, public selection, and auctions.
2. The identification of information and coordination externalities in the market economy requiring non-market cooperation of entrepreneurs and state administration in the search for the cost structure of the economy to ultimately improve resource allocation.

3. The employment of general equilibrium models that are essential for neoclassical economics to showcase the effects of industrial policy on all sectors of the economy and the need to adapt the whole economy instead of focusing solely on selected successes or failures of such policy. While the well-established tradition of general equilibrium research by scholars such as Walras, Arrow, and Debreu aims to construct equilibrium by eliminating all economic distortions, Professor Rodrik and his collaborators (for example, Ricardo Hausmann and Andres Velasco) demonstrate how various distortionary wedges (including customs duties, taxes, and licenses), which often prove impossible to eliminate, positively and negatively affect the entire economy rather than merely its individual sectors.
4. The incorporation of innovation as part of the neoclassical theory, which industrial policy should inherently promote. Innovation necessitates the inclusion of uncertainty and future markets and prices that do not yet exist into the theory. Again, this approach differs from orthodox general equilibrium models of Walras, Arrow, and Debreu. Industrial policy frequently witnesses imitations of innovations by less developed countries. At this point, Professor Rodrik introduces a highly intriguing concept of endemic self-discovery: every country can arrive at its own concept of adapting global solutions for the sake of its own development. This raises a pressing dilemma for innovation theory: how to motivate entrepreneurs to pursue innovation when third parties will copy their success without delay, and they are unlikely to receive a reward for their pioneering effort. Developed market economies solve this problem through patent systems, which are themselves a form of industrial policy. Less developed countries must therefore actively pursue policies that promote endemic self-discovery, which later enable them to enjoy successes in production and export.
5. The recognition of limitations of the principal-agent model. In constructing the theory of industrial policy, Professor Rodrik, following Charles Sabel, observes that the principal-agent model, which represents significant progress in neoclassical theory and has received Nobel Prizes in economics, still does not suffice to explain the effectiveness or ineffectiveness of industrial policy. The theory must seek alternative support.

6. Understanding industrial policy as the necessity to stimulate diverse and competitive activity throughout the economy, rather than as the search for comparative advantages. Such stimulation intends to facilitate the structuring of support as a correction of specific market failures rather than generic support for particular sectors. It is therefore a question of moving away from the concept of industrial policy as “picking winners” or national specializations toward identifying potential losers who need protection (Rodrik, 2007). However, we should remember that in the hyper-complex system of the economy, industrial policy cannot replace the autonomous regulatory mechanisms of markets, enterprises, and households. Any attempt to do so may end in its demise.
7. The superposition of the roles of all economic regulators: markets, the state, enterprises, and households in shaping industrial policy, with each retaining its own autonomy. In this instance, Professor Rodrik draws on Peter Evans’s concept of embedded autonomy.
8. Treating industrial policy as a process in which entrepreneurs and government administration engage in joint experimentation, resulting in information and coordination effects, which Professor Rodrik identifies as similar to “learning by doing” in technological processes. This joint process of experimentation and participation overcomes the information asymmetry present in the principal–agent model, where enterprises as agents were prone to deception, generated high agency costs, and questioned the effectiveness of industrial policy.
9. Cooperation between enterprises and government administration as a fundamental aspect of industrial policy. Professor Rodrik’s theory of industrial policy aligns with many significant achievements of industrial organisation based on game theory. It was already John Nash’s pioneering work that demonstrated that the optimal equilibrium state requires cooperation among economic agents rather than competitive market play. Subsequent works, many of which Nobel Prize winners, showed the strategic benefits of cooperation between primary economic actors. Professor Rodrik’s depiction of the institutional framework for such effective cooperation deserves the highest recognition (Rodrik et al., 2004). As our own

research in the Polish economy demonstrates, this is the most challenging condition for the essence of Professor Rodrik's industrial policy. This crucial prerequisite remains unmet in Poland and many other countries. In the course of research on such cooperation in Poland, we consistently hear concerns from both sides: "I know I will go to jail, but I believe in the great effectiveness of such cooperation."

10. The use of natural experiments and exceptionally elaborate analyses of both successful and unsuccessful industrial policies in various countries as the strongest methodological aspect of Professor Rodrik's scientific theory of industrial policy. From the perspective of the mathematical methodological rigors of traditional neoclassical economics, Professor Rodrik's industrial policy theory could encounter serious obstacles. However, since 2021, the year Joshua Angrist, David Card, and Guido Imbens received the Nobel Prize in economics for the role of natural experiments in causality research, the world of "rigorous" economics has changed. Only a dozen years ago, Esther Duflo, Abhijit Banerjee, Michael Kremer, Claudia Goldin, Daron Acemoglu, Simon Johnson, James Robinson, and others could not have expected a Nobel Prize in economics. Today, the world of economics is becoming methodologically much more heterodox, while useful economics must employ complex methodologies referencing interdisciplinary analyses, in which Professor Rodrik is an undisputed master.

By building his theory of industrial policy on the above-mentioned decalogue, Professor Rodrik created an approach that stands in stark contrast to the theories found in economics textbooks and the ineffective policies often used in practice. Despite lacking formal refinement, it necessitates genuine "mathematical" monitoring and application. Both diligent researchers and ambitious economic politicians will find it invaluable. The greatest problems may, however, arise from its "friends," for whom the theory of industrial policy is usually an ideological and political support for any instances of state intervention in the economy, even those that are

manifestly harmful. Voltaire wrote: “May God protect me from my friends: I can defend myself against my enemies.”

In presenting this review of Professor Rodrik’s invaluable contribution to the development of economic theory, I acknowledge the full merit of the application of the High Senate for the conferment of the honorary doctorate from the Poznań University of Economics and Business upon Professor Rodrik.

Literature

- Juhász, R., Lane, N., & Rodrik, D. (2023). The new economics of industrial policy. *Annual Review of Economics*, 16.
- Mazzucato, M., & Rodrik, D. (2023). *Industrial policy with conditionalities: A taxonomy and sample cases*. Institute for Innovation and Public Purpose, Working Paper, 2023/07.
- Rodrik, D. (2004). Industrial policy for the twenty-first century. <https://doi.org/10.2139/ssrn.617544>
- Rodrik, D. (2007). *One economics, many recipes: Globalization, institutions, and economic growth*. Princeton University Press.
- Rodrik, D. (2015). *Economics rules: Why economics works, when it fails, and how to tell the difference*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.2139/ssrn.617544>
- Rodrik, D., Subramanian, A., & Trebbi, F. (2004). Institutions rule: The primacy of institutions over geography and integration in economic development. *Journal of Economic Growth*, 9(2).
- Varian, H. R. (2024). *Intermediate microeconomics: A modern approach* (10th ed.). W. W. Norton & Company.

D O K T O R Z Y H O N O R I S C A U S A ➔

DOKTORZY *HONORIS CAUSA*

Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

DOCTORS *HONORIS CAUSA* of Poznań University of Economics and Business

- 1) Kazimierz Secomski   1971 (Polska/Poland)
- 2) Walter Isard   1976 (Stany Zjednoczone/USA)
- 3) Leo Klaassen   1976 (Holandia/Holland)
- 4) Józef Górski   1976 (Polska/Poland)
- 5) Stanisław Leszczycki   1977 (Polska/Poland)
- 6) Janos Kornai   1978 (Węgry/Hungary)
- 7) Florian Barciński   1981 (Polska/Poland)
- 8) Zbigniew Zakrzewski   1986 (Polska/Poland)
- 9) Walter Klitzsch   1986 (Niemcy/Germany)
- 10) Claude Ponsard   1986 (Francja/France)
- 11) Maciej Wiewiórowski   1986 (Polska/Poland)
- 12) Stanisław Rączkowski   1993 (Polska/Poland)

- 13) Klaus Standke 1993 (Niemcy/Germany)
- 14) Cees Veeger 1993 (Holandia/Holland)
- 15) Claudio Calzolari 1995 (Włochy/Italy)
- 16) Rolf Funck 1996 (Niemcy/Germany)
- 17) Margaret Thatcher 1996 (Wielka Brytania/Great Britain)
- 18) Ryszard Domański 1998 (Polska/Poland)
- 19) Klaus Haensch 2001 (Niemcy/Germany)
- 20) Leszek Balcerowicz 2006 (Polska/Poland)
- 21) Danuta Huebner 2009 (Polska/Poland)
- 22) Stanisław Gomułka 2010 (Polska/Poland)
- 23) Hans-Dietrich Genscher 2011 (Niemcy/Germany)
- 24) Michael E. Porter 2015 (Stany Zjednoczone/USA)
- 25) Andrzej Byrt 2016 (Polska/Poland)
- 26) Oded Galor 2019 (Izrael/Israel, Stany Zjednoczone/USA)
- 27) Grzegorz Kołodko 2021 (Polska/Poland)
- 28) Dani Rodrik 2025 (Turcja/Turkey, Stany Zjednoczone/USA)

Tłumaczenie/Translation:

Grupa Mowa

Skład/Typesetting:

Better And More, Poznań

Redakcja i korekta/Editing and proofreading:

Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Druk/Print:

Zakład Poligraficzny Moś i Łuczak spółka jawna

Fotografia/Photography:

Dani Rodrik

Copyright by Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Poznań 2025

ISBN 978-83-8211-283-2

eISBN 978-83-8211-284-9

ISBN 978-83-8211-283-2